

ชาวโศกพร้อมกับเครือข่ายองค์กรต่างๆทางสังคม คัดค้านการหนุ่นเหล่า-หวย ให้กฤษฎีกาทบทวนการตีความ

เสนอข้อมูลให้สมาชิก สนช. ยื่นหนังสือต่อนายชัชวาทย์

ตัวแทนองค์กรชาวโศกมอบจดหมายเปิดผนึกให้นายกฯ เรื่อง การปรับปรุงกฎหมายเพื่อลดการเล่นหวย, การตีความของ กฤษฎีกาเรื่องการโฆษณาน้ำเมาและขอให้เลื่อนการพิจารณาร่าง พ.ร.บ.สำนักงานสลากฯ (อ่านต่อหน้า ๖)

หนึ่งร้อยทอยเต็ม เต็มด้วยแก่น แน่นเป็นหนึ่งใน

ข่าวโศก

ฉบับที่ ๒๕๑(๓๑๓) ปีที่ ๑๑ ถึง พฤศจิกายน ๒๕๕๕

นักเรียนสัมมาสิกขาชาวโศกร่วมถือป้ายคัดค้านการหนุ่นเหล่า-หวย

งานชุมนุมศิษย์เก่าที่ศาลิโอโตก ได้ผลเกินคาด

ปี พ.ศ.๒๕๓๗ ชุมชนศาลิโอโตกได้จัดตั้งการศึกษา ระบบบุญนิยม ระดับชั้น ม.๑-ม.๖ กระทั่งปัจจุบัน ได้มีศิษย์เก่าจบไปก็หลายรุ่น บ้างก็จบโดยตรงจาก ร.ร.สัมมาสิกขา และบางส่วนไปจบการศึกษาจากสถานศึกษาอื่นก็มี (อ่านต่อหน้า ๘)

พิธีกรรมต่างๆในงานคืนสู่เหย้าศิษย์เก่าศาลิโอโตก เป็นวันคืนที่แปลกใหม่ บรรยากาศอบอุ่นกว่าที่คิด มีแต่ความรักและความเอ็นดูเป็นพี่เป็นน้องจนรู้สึกว่เวลาฟังธรรมทำไมสั้นนิดเดียว

↑ ป้ายข้อความต่างๆที่ชาวโศกไปร่วมคัดค้านการตีความของกฤษฎีกาซึ่งต้องทบทวนใหม่

ฆาติธรรมได้ทำบุญรวมญาติ เพื่อก่อเกิดกุศลกรรมรำลึก

งานวันกุศลกรรมรำลึก ครั้งที่ ๓ เมื่อวันศุกร์ที่ ๑๐-วันอาทิตย์ที่ ๑๒ พ.ย. ๒๕๕๕ มีการจัดงานวันกุศลกรรมรำลึก ครั้งที่ ๓ งานนี้ครั้งแรกชื่องานวันบุญพกาฬี ส่วนครั้งที่ ๒ เป็นงานวันกตัญญู จัดที่สังฆสถานทักษิณโศก (อ่านต่อหน้า ๕)

↑ ผู้มาร่วมงานกุศลกรรมรำลึก กล่าวรำลึกถึงคุณงามความดีของผู้มีพระคุณ บรรพชาศขาบซึ่งประทับใจ

ข่าวโศก

รายปักษ์

อย่าบั่นทอนอายุพ่อท่าน

ในการประชุมมหาปวารณาของสงฆ์ที่ผ่านมา ณ โบสถ์ของพุทธสถานปฐมโศก พ่อท่านโพธิ์รักษ์ได้พูดถึงการรักษาสุขภาพให้แข็งแรงจนอายุยืนยาวถึง ๑๕๑ ปี

แต่ถ้าเห็นพวกเราเอาแต่ใจ ใช้ทิฐิเอาชนะคะคานกันฟาดฟันกัน ย่อมเป็นสิ่งที่ทำให้พ่อท่านอายุแค่๗๒ ปีก็พอ

ที่อ้างถึงประเด็นนี้ก็เพื่อให้ชาวโศกได้ตระหนัก หรือเกิดความสำนึกตรวจตน และแก้ไขปรับปรุงตน มิให้เป็นคนหนึ่งที่ขัดขวางความเป็นผู้อายุยาวของพ่อท่าน

ดังนั้นถ้าเราเป็นผู้มีความสำนึกดีจริง เวลาจะพูดอะไรก็ให้สังวรเรื่องทิฐิที่จะไม่ให้ยึดมั่นถือมั่น จนสร้างความแตกแยก แยกร้างในหมู่ชาวโศก.

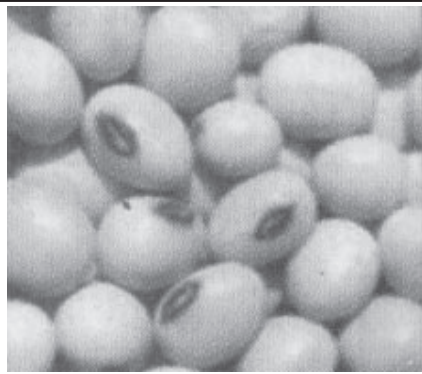
ศูนย์สุขภาพ

‘ถั่วเหลือง’ ช่วยป้องกัน มะเร็งต่อมลูกหมาก

พอเอ่ยถึงโรคมะเร็งแล้ว หลายคนได้ยินแล้วคงอยากจะหนีให้ไกลแสนไกล เพราะได้ยินกิตติศัพท์ถึงฤทธิ์เดชของเจ้าโรคร้ายชนิดนี้มาแล้วมากมาย

โดยเฉพาะคุณผู้ชายทั้งหลายที่มีอายุตั้งแต่ ๔๐ ปีขึ้นไป นอกจากจะต้องระวังโรคร้ายชนิดนี้แล้วโรคร้ายชนิดนี้ยังเป็นภัยใกล้ตัวอีกอย่างที่ไม่ควรมองข้าม เพราะมะเร็งชนิดนี้เรียกได้ว่าเป็นสาเหตุการตายอันดับต้นๆ ของโรคมะเร็งที่คร่าชีวิตผู้ชายเลยทีเดียว

จริงอยู่ที่สมัยนี้การแพทย์ก้าวหน้าไปมาก ถ้าตรวจพบมะเร็งต่อมลูกหมากตั้งแต่เนิ่นๆ ก็จะทำให้การรักษาได้ผลดีและมีโอกาสหายได้มาก แต่การรักษามะเร็งต่อมลูกหมากบางวิธี เช่น การฉายรังสี หรือการผ่าตัดเอาต่อมลูกหมากออก จะทำให้เกิดผลเสียได้หลายประการ ดังนั้นทางที่ดี คุณผู้ชายทั้งหลายควรจะกินไว้ดีกว่าแก้ หมั่นไปตรวจต่อมลูกหมากปีละครั้งและระวังเรื่องอาหารการกินเป็นพิเศษจะดีกว่า ไม่ต้องเสียเงินและเจ็บตัวอีกด้วย

มีการสันนิษฐานว่า เรื่องอาหารการกินอาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่เป็นสาเหตุของโรคมะเร็งต่อมลูกหมาก รศ.นพ.สิทธิพร ศรีนวนนัต คัลยแพทย์ระบบทางเดินปัสสาวะ รพ.ศิริราชกล่าวว่า แม้ว่าจะยังไม่ทราบแน่ชัดถึงสาเหตุที่แท้จริงของมะเร็งต่อมลูกหมาก แต่ก็มีข้อสังเกตว่า ชาวญี่ปุ่นซึ่งเป็นชนชาติที่กินถั่วเหลืองเป็นอาหารหลักนั้น มีอัตราการเกิดมะเร็งต่อมลูกหมากต่ำมาก ในขณะที่การติดตามศึกษาชาวญี่ปุ่นกลุ่มหนึ่งที่ย้ายถิ่นฐานไปอยู่ประเทศตะวันตก พบว่าอัตราการเกิดมะเร็งต่อมลูกหมากในคนกลุ่มนี้สูงขึ้นจึงอาจเป็นไปได้ว่า เกิดจากการบริโภคอาหารที่ต่างออกไป กล่าวคือ ไม่ได้บริโภคโปรตีนถั่วเหลืองมากเหมือนแต่ก่อน แต่หันไปบริโภคอาหารที่มีไขมันและโปรตีนจากเนื้อสัตว์มากๆ แทน

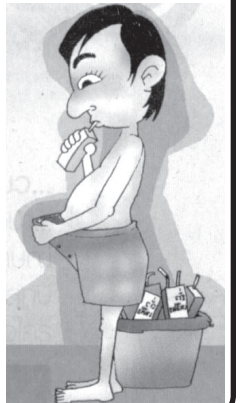
ผลการวิจัยที่ดีพิมพ์ในวารสาร International Journal of Cancer ประจำเดือนมิถุนายน ๒๕๔๘ ก็ยืนยันข้อสันนิษฐานนี้ การวิจัยเชิงสังเคราะห์ที่ศึกษา งานวิจัยเชิงประชากรศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับ

ความสัมพันธ์ของการบริโภคอาหารที่มีส่วนประกอบของโปรตีนถั่วเหลืองและการเกิดมะเร็งต่อมลูกหมากนี้แสดงให้เห็นว่าการบริโภคอาหารและเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของโปรตีนถั่วเหลืองเป็นประจำอาจช่วยลดอัตราเสี่ยงต่อการเกิดมะเร็งต่อมลูกหมากในผู้ชายลงได้มากถึงร้อยละ ๓๐ การวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเสียชีวิตด้วยโรคมะเร็งต่อมลูกหมากกับการบริโภคอาหารตามสถิติขององค์การสหประชาชาติ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การบริโภคถั่วเหลืองนั้นมีความเกี่ยวข้องกับอัตราการเสียชีวิตด้วยโรคมะเร็งต่อมลูกหมากที่ลดลง

เห็นที่คุณผู้ชายคงจะมองข้ามถั่วเหลืองไม่ได้แล้ว เพราะไม่ใช่จะมีประโยชน์แต่เฉพาะคุณผู้หญิงเท่านั้น มีประโยชน์อย่างนี้ คุณผู้ชายคงต้องหันมาใส่ใจรับประทานอาหารที่มีถั่วเหลืองให้มากขึ้นด้วย (ข้อมูลจากนสพ.มติชน ๑๕ ก.ย.๒๕๔๘)

ส่วนชาวมังสวิรัตก็อย่างเราๆ ยิ่งได้รู้ประโยชน์ของถั่วเหลืองของดีแหล่งโปรตีนที่อยู่ใกล้ตัวในแง่นี้ ก็ยิ่งเป็นเครื่องกระตุ้นว่าอาหารมังสวิรัตบุญญาฤหมายเลข ๑ นั้นเรามาถูกทางแล้วจริงๆ นะจะบอกให้.

รวมบุญ

เข็มร้อยยศร้อยชาย รร.ชานาคุณธรรม

“ความรู้ของชาวนา... คือ ภูมิปัญญาของแผ่นดิน” (๓๐๖ ๑)

กสิกรรมไร้สารพิษเศรษฐกิจพอเพียง

กลุ่มสวนสำตั้น ณ รร.ชานาคุณธรรมฯ บ้านเข็มเพ็ง อ.ป่าตึง จ.ยโสธร

คือเป้าหมาย คือจุดประสงค์ให้ชาวนามารวมกันได้เหย้าเยือนให้กำลังใจซึ่งกันและกัน งานนี้เป็นงานใหญ่มีผู้มาร่วมงานถึง ๒ จังหวัด ประมาณ ๓๕๐ คน ทั้งผู้ใหญ่และเด็ก โดยรวม รร.ชานาจาก จ.อำนาจเจริญ และจังหวัดยโสธรมารวมกัน ทำให้การกระชับมิตรอบอุ่นและสนิทกันมากขึ้น

บ้านเข็มเพ็ง...เข็มเพ็งเป็นชื่อของพ่อใหญ่เข็มเพ็ง ผู้นำพาลูกหลานอพยพหนีโรคระบาดมหาที่ทำการใหม่ เดินทางรอนแรมมาเรื่อยๆ จนมาเจอบ้านเข็มเพ็งซึ่งน้ำและดินอุดมสมบูรณ์ มีป่าไม้ มีอาหารป่าให้เก็บกิน จึงเลือกเป็นทำเลที่ก่อตั้งหมู่บ้าน ฉะนั้นในหมู่บ้านแต่ละหมู่บ้านจะมีคนไม่กี่นามสกุลแตกเผ่าแตกพันธุ์จนเป็น ๒ หมู่บ้านในปัจจุบัน ดำรงชีพด้วยการทำนา ทำสวน ทำไร่ อาชีพ

รองคือ ทอเสื้อ ทอผ้า และรับจ้าง หน้าหมู่บ้านจะมีร้านอาหารอยู่ริมป่าหลายร้าน กลางคืนได้รับสมณานามจากนักท่องเที่ยวว่า อาร์ซีเอแห่งยโสธร ร้านอาหารตั้งอยู่หน้าหมู่บ้านยังผลให้เด็กๆ ในหมู่บ้านที่ยากจนต้องไปรับจ้างล้างจาน บริการยกอาหารบางคนใจถึงเป็นถึงทางเครื่อง แม้จะได้เงินมาเร็วแต่ผลทางจิตใจย่อมไม่เป็นผลดีมากนัก และทำให้ผลการเรียนมีปัญหาอีกด้วย การ

ทำโรงเรียนชานาคุณธรรมฯ ที่นี้จึงทดลองทำกับเยาวชนด้วย ผลปรากฏว่า ๓ ปีผ่านไปแม่เด็กบางคน บางกลุ่มจะจบ ม.๓ ไปแล้วได้เรียนต่อที่สถาบันอื่น ก็ยังติดต่อและเป็นพี่เลี้ยงรุ่นน้องๆ ต่อด้วย จนถึงวันนี้ที่มีการจัดงานรวมพลังคนทำนา โดยมีท่านนายอำเภอป่าตึงมาเป็นประธานเปิดงาน นายกอบต. กำนัน(ซึ่งเป็นผู้หญิง) ผู้ใหญ่บ้าน ท่านปลัดอำเภอและ ผจก.ทกส.มาร่วมงาน

กันอย่างคับคั่ง แม้แต่ประธานกลุ่มข้าวโรงสีนาใส่ วัดสวนธรรมร่วมใจก็มาร่วมงานกัน ทำให้งานเข็มร้อยยศฯ ครั้งนี้ตึกคักมีชีวิตชีวา ทำให้ชาวนามีกำลังใจที่จะทำนา ทำสวน ทำไร่ มีกำลังใจที่จะทำแบบเศรษฐกิจพอเพียงต่อไป.

(อ่านต่อฉบับหน้า)

✍️ แห่งไท รามานาน

ปรชาน และ คณะกรรมการเครือข่ายแถมกิจกรรมไร่สารพิษแห่งประเทศไทยกลางท่านไปแจ้งมเงิงจนติดตามผลที่ชมรมเพื่อนช่วยเพื่อนอินทรีบุรี จ.สิงห์บุรี หลังจากทีเปิดเป็นศูนย์อบรมหลักยุทธสััจธรรมชีวิตมานานกว่า ๕ ปีอบรมเกษตรกรไปหลายพันคน ถ้ารวมอบรมพิเศษระงะสั้นก็ร่วมหมื่นคน จนมีผลช่วงให้เกษตรกรหลายครอบครัวมีชีวิตที่ดีขึ้น ลดละอบางมุขมากขึ้น เลิกใช้สารเคมีหันมาพึ่งตนเองด้วงการนำเกษตรอินทรีจกัันมากขึ้น

ทางชมรมเพื่อนช่วยเพื่อนได้พาไปดูชีวิตของครอบครัวเกษตรกรถึงห้องทุ่งห้องนาในเขตจังหวัดสิงห์บุรีถึงสองหมู่บ้าน เป็นหมู่บ้านที่มีความก้าวหน้า สามารถเลิกอบางมุขได้ ลดการใช้สารเคมีได้ ลดต้นทุนการผลิตทำให้หนี้สินลดลง บางกลุ่มถึงกับได้รับรางวัลจากทางผู้ว่าราชการจังหวัดให้ครองธำณาราดานกลางแสนบาท ใช้ในกลุ่มและหารางได้เข้ากลุ่มอีกด้วง ซึ่งทาง ดกร.ได้ใช้เวลาแจ้งมเงิงจน ๒ วัน ๑ คืน.

ปฏิทินงานอโศก

❖ ประชุมมหาเถระฯ

อังคารที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๙

❖ ตลาดอาริยะ ปีใหม่ ๒๕๕๐ ครั้งที่ ๒๘

ณ หมู่บ้านชุมชนราชธานีอโศก
เสาร์ที่ ๓๐ ธ.ค. ๒๕๕๙ - อังคารที่ ๒ ม.ค. ๒๕๕๐

❖ ฉลองหนาวธรรมชาติอโศก ครั้งที่ ๕

ณ พุทธสถานภูผาฟ้า
ศุกร์ที่ ๒๖ ม.ค. - อาทิตย์ที่ ๒๘ ม.ค. ๒๕๕๐

มุมมอง

กระด่าขกับเฮ้อ
หม่มี่หะงะหุดกด่าว หุดขั้หะปี่หมีดะกั้หะ
หะหะหะหะ ?

(ภาพจาก น.ส.พ.ไทยโพสต์)

ชีวิตที่ได้ดิ้นรน

เฮ... ฉันนะไม่อยากศย
หรือก... ฉันทำมาแล้ว
เรื่องที่ว่า // ยากๆนะ

หนวกหู
ข้งวูย

หนวกหู จะตายแล้ว! ไม่รู้ชก
เกรงใจกันบ้าง มาให้ฆ่าต
ลักทีเถอะ

หนวก

หนอย!
หนีไป
ไต่!

ตอยตุเถอะ!
ถ้าฉันตกบันได
อะเป็นผีมา
หนอกเชอ!

ปฏิบัติธรรมแล้ว
ยังประทุษร้าย-โศก

ปฏิบัติธรรมแล้ว
ยังฮามาต!

สนโต
กพ.๒๕๕๙

ธรรม8 เพื่อท่าน

**ถ้าใครบิณฑัง มันไม่เค้คังใจ ก็เบ้มทุกขจัก
ถ้าใครปลออยเก้ วาเง้ ก็ทุกขน้อยลง
ถ้าใครคับอาสาเว้เก้ทนค ก็ทนคทุกข**

(ตอนจบ)

ดีหรือชั่วก็เป็นโลกียะ ดิมนก็ดี ทำได้ก็อาศัยไป เป็นความดีของคุณ คนอื่นก็เคารพ

นับถือเอง คุณเคร่งของคุณได้จนเป็นปรกติ ก็ดี แต่คุณจะไม่บรรทัดไปวัดคนอื่น เขาก็หนีหมด จะเป็นอรหันต์เคร่งๆ นี้ไม่มีใครเข้าหา ที่เคร่งอย่างนั้นไม่รู้จักความจริงของความไม่เที่ยง

ของความเป็นทุกข์ ความไม่มีตัวตน คนอย่างนั้นก็ไม่ใช่อรหันต์ คุณยึดหลักเกณฑ์ที่ดีที่สุดได้

แต่คุณต้องรู้จักอนุโลม ปฏิโลม รู้จักระดับขั้นตอน เกรงครัดที่ตน ผ่อนปรนผู้อื่น

จิตเป็นพลังงานที่เกาะกุม แล้วก็ยึดโดยอวิชชา แล้วก็ทุกข์มากขึ้นไปเรื่อยๆ รู้ตัวชั่ว

ทำดีก็ยังดี ยังได้อาศัยสิ่งที่ดี แต่ทำดีแล้วก็ได้ลาภ ยศ สรรเสริญ บริวารมั่งรั่ง พร้อมด้วยกาม ด้วยอวดตา ใครก็เอาอก

เอาใจ ใครก็ยอมให้ คุณก็เป็นสุข แต่เสร็จแล้วพอจิตหนึ่ง เขาก็ไม่ให้คุณแล้ว ที่นี้ก็ทุกข์ตกนรกไป นานเข้าก็รู้ตัว เจ็ดหลายไม่ยึดแล้วลาภ ยศ สรรเสริญก็ไม่เอา ปลออย เสร็จแล้วก็ลืมอีก ยึดใหม่อีกแล้ว วนเวียนอยู่อย่างนี้ไม่รู้ที่ชาติต่อกี่ชาติ วัฏสงสารมันยาวไกล บางชาติมีแต่บาปอกุศลทำให้ทุกข์ทรมานวุ่นวาย บางชาติก็เป็นสุขหลงระเริง มีบุญกุศลสนับสนุนบ้าง วนเวียนจนกว่าจะพ้นอวิชชา

อวิชชาดับได้ด้วย ๘ ประการ คือ นิทาน สมุทัย ชาติ อาหาร เหตุ ปัจจัย ญาณ นิโรธ

นิทาน สมุทัย เหตุ ปัจจัย คือตัวเดียวกัน แต่มีแง่เชิงละเอียด เหมือน กิเลส ตัณหา อุปาทาน

นิทานคือเรื่องราวต่างๆ ของชีวิต ถ้าใครมีบุญเพนิวาสนุสสติญาณ จะเห็นว่าน่าเบื่อ เห็นความเป็นทุกข์ เห็นความวุ่นวาย สุขก็ปลอม ทุกข์ก็ปลอม เป็นอลิเกะ เหมือนพยับแดด เหมือนเกลียวคลื่น แต่คนไม่รู้เท่าทัน จำไม่ได้ จึงยังมีอวิชชา ยังหลงอยู่กับโลก ติดความหรรษา ถ้าใครไม่ยึดติดเกินการณ จะเข้าใจ ปลออยวางได้ ไม่ยึดมั่นถือมั่น

สมุทัยคืออาการเกิดของกิเลสตัณหาในจิตที่ต้องกำจัด เริ่มคำริก็ต้องรีบกำจัด แต่ความดำรงบางเรื่องต้องอาศัย ยังไม่ตายต้องมีขั้นขั้น มันเลี้ยงไม่ได้ ก็ไม่ยึด ไม่ยึดอัด

ขัดเคืองอะไร ทุกข์เพราะต้องแสวงหาอาหารมาใช้ มากิน มาเลี้ยงขั้น ต้องแสวงหาหนทาง การ สิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ตนแก่ท่าน ไม่

เป็นบาปเป็นหนี้ ท่านก็จะขยันหมั่นเพียร ชาติคือการเกิด การเกิดเป็นธรรมชาติ นิพพานไม่ใช่ธรรมชาติ นิพพานคือความดับสนิท ที่สุดแห่งการเกิดคือความดับ ดับการเกิดไม่ได้ก็ไม่ถึงนิพพาน ได้แต่หลอกตัวเองด้วยภาษาว่า

จิตว่าง หรือว่ามันเป็นเช่นนั้นเอง ถ้าทุกข์มาก ทนไม่ได้ก็ยิ่งปล่อยไว แต่ไม่ปล่อยวางการเสพสุข โดยไม่รู้ความติดยึดของตนเอง

อาหารคือเครื่องปรุง เครื่องบำรุง เครื่องหล่อเลี้ยง เหมือนที่กล่าวในอวิชชาสูตรว่า นิเวธน์เป็นอาหารของอวิชชา ทุจจริต ๓ เป็นอาหารของนิเวธน์ การไม่สำรวมอินทรีย์ เป็นอาหารของทุจจริต ๓ สติสัมปชัญญะ เป็นอาหารของการสำรวมอินทรีย์ โยนิโสมนสิการเป็นอาหารของสติสัมปชัญญะ ศรัทธาเป็นอาหารของโยนิโสมนสิการ การคบสัตบุรุษเป็นอาหารของการได้ฟังสัทธรรม

เหตุคือต้นตอ ต้นเรื่องในจิต เป็นตัวต้นเหตุหรือต้นทางของกิเลส หรือชัฏๆ ก็คืออุปาทาน ถ้ายังนอนนิ่งอยู่ ชื่อว่าเหตุแห่งทุกข์

เมื่อใดมันมีการขึ้นมา หรือเริ่มคำริ มีบทบาทขึ้นมา ก็เรียกว่าสมุทัย หรือตัณหา นั่นเองเราจึงสามารถรู้เห็นสมุทัยได้ง่ายกว่าเหตุ

ปัจจัยคือ ลูกๆ หลานๆ วงศ์วานของกิเลส หรือของสมุทัยที่มันเป็นสิ่งนี้แล้วก็

สิ่งนั้นต่อไป-ต่อไปเป็นปัจจัยการ ญาณคือความรู้รอบ ประกอบด้วยสัมมาทิฐิตัวแรกของมรรคมรรค ๘ สังคัปปะ วาจา กัมมันตะ อาชีวะ เมื่อทำให้เป็นสัมมาได้ โดยมีสัมมาวายามะกับสัมมาสติเป็นตัวช่วยสัมมาทิฐิ สังสมลงเป็นสัมมาสมาธิ สัมมาทิฐิตัวต้นเป็นสาสะจะสังสมลงมา กลั่นลงมาเป็นปัญญา

ปัญญาปริย ปัญญาผล กำลังของปัญญา สังสมสัมมาญาณ สัมมาวิมุติ เมื่อเป็นสัมมาสมาธิ มีสัมมาญาณก็เกิดเป็นสัมมาผลและนิโรธ

ถ้ายังมีอวิชชา ก็มีความต่อเนื่องให้เกิดภพชาติ เป็นปฏิจจสมุปบาทหรืออิทัปปัจจยตา อวิชชาทำให้เกิดสังขาร วิญญาณ นามรูป อายตนะ ผัสสะ เวทนา ตัณหา อุปาทาน ภพ ชาติ

เมื่อไม่รู้ก็ไม่เข้าใจสังขาร ปลออยให้กิเลสปรุงแต่ง วิญญาณก็ไม่สะอาด แยกนามรูปไม่ออก ไม่รู้จักอายตนะ ไม่เท่าทันผัสสะ จึงเกิดเวทนา แล้วก็เกิดเป็นตัณหา ยึดเป็นอุปาทาน

ก่อให้เกิดภพ ชาติ ภพมี ๓ คือ กามภพ รูปภพ และอรุภพ เกี่ยวกับเหตุข้างนอกก็เป็นกาม เรียกว่า กามภพ ไม่แสดงออกก็เป็นรูปหรืออรุภพอยู่ในใจ เรียกว่า รูปภพ-อรุภพ

เด็กวัด

เขา คือใคร?

คุณพรภิรมย์ วงษ์สัจจานนท์ (ตุ๊กตา) ๑ ในทีมผู้รับใช้งานอบรมค่ายอุโบสถศีล เป็นผู้ที่สามารถสมาทานศีล ๘ แม้ว่าจะทำงานอยู่ทางโลก นอกจากนี้เธอ

ยังชวนชายมาทำวัตรเช้าที่สันตือโสภเป็นประจำทุกวัน เธอได้เอะใจจากการประพฤติปฏิบัติอย่างนี้ ไปคุยกับเธอเล่นนะคะ

* พัทธเนถิอัก
เป็นคนกรุงเทพฯ จบ ปวช.พาณิชย์การพระนคร เริ่มทำงานที่องค์กรโทรศัพท์แห่งประเทศไทยตั้งแต่อายุ ๑๕ ปี จนกระทั่งเปลี่ยนเป็นบริษัทที่โอทีจำกัด(มหาชน) และทำงานไปเรียนไปจนจบคณะรัฐศาสตรรรมคำแหง ทำงานมาได้ ๑๑ ปี

* ธวัชถุ
แต่งงานตอนอายุ ๒๒ พ่อบ้านดิมเหล้าเก่ง และดื่มได้ทุกวัน ดิมแล้วเขาก็จะบ่น ก็มีปากเสียงกันพอสมควร ซึ่งจะต่างกับตอนยังไม่ดิม ก็พยายามเข้าใจเขา หลังคลอดได้เอาลูกชายมาอยู่กับคุณแม่ที่หมู่บ้านสินธานี ใกล้สันตือโสภ รู้สึกมีความสุข ไม่ต้องฟัง

เสียงเขาบ่น เราเริ่มมีตัวเปรียบเทียบ คิดว่าถ้าลูก ๓ ขวบจะเอากลับมาอยู่กับพ่อแม่ลูก แต่พอลูก ๒ ขวบกว่าก็ไม่อยากให้ลูกเห็นภาพของพ่อดิมเหล่าทุกวัน เลยขอหย่า รวมใช้ชีวิตคู่ ๕ ปี

* เอลโศก
เวลานั้นรถมาหาคุณแม่ ก็ผ่านสันตือโสภเป็นประจำ มองเข้ามาด้วยความรู้สึกว้าวใจเลยชีวิตที่มีความเป็นไทย แต่งกายเหมือนชาวนาชาวสวน ไม่ใส่รองเท้า คิดว่าเดี่ยวเรามาตรงนี้แหละ

พ.ศ.๒๕๔๓ ได้เข้ามาที่สันตือโสภ รู้สึกมีความสุข เป็นสถานที่ที่มีความร่มเย็นบ้านคุณแม่อยู่ห่างจากสันตือโสภประมาณป้ายเศษๆเท่านั้น

ทานเจสายอนุตรธรรมก่อนพบอโศก ๑ ปี เรื่องมันจะเลยไม่มีปัญหา

* เริ่มฝึกพุดเชอว
ช่วงเข้าพรรษาปี ๒๕๔๔ ก็ฝึกตั้งมาทำวัตรเช้าทุกวัน ใหม่ๆก็ไม่ค่อยเสมอต้นเสมอปลาย ช่วงที่ชาวสันตือไปร่วมงานต่างๆของอโศก ตัวเองก็ไม่สามารถตั้งมาทำวัตรได้เหมือนเดิม เอาเทปไปเปิดฟังที่บ้าน ก็ไม่สำเร็จมักจะแพ้นอนต่อเมื่อนาฬิกาปลุก มาเริ่มฝึกจริงจังตอนปี ๔๘ และทำได้ตลอดมา แม้ชาวสันตือจะไปร่วมงานที่อื่นก็สามารถตั้งได้

* กิจวัตรของพี่ไพบุญ
ตื่นตี ๓ ปั่นจักรยานออกจากบ้าน ๓.๓๐ น. ใช้เวลาประมาณ ๑๐ นาที ไม่อันตราย บางครั้งผ่านกลุ่มคนที่ไม่น่าไว้วางใจก็จะปั่นเร็วๆ ก็ไม่กลัวอะไร เพราะอยากมาทำสิ่งที่ดีกว่า ทำวัตรเสร็จตี ๕ ก็มาช่วย ชมร. ตี ๕

ครั้งก็ใส่บาตรเสร็จแล้วก็กลับบ้านไปเปลี่ยนเสื้อผ้าไปทำงาน ฝึกมาได้เกือบ ๒ ปี

ทานวันละ ๑ มื้อ เอาอาหารไปทานที่ทำงานตอนเช้า ใช้เวลาประมาณ ๑ ชั่วโมง ส่วนพักกลางวัน เพื่อนๆเขาทานกัน เราก็ออกกำลังกายโยคะเบาๆ กลับถึงบ้าน ๖ โมงครึ่งก็ดูแลลูก สอนการบ้านบ้าง เล่นเบดๆด้วยกัน บ้าง ๔ ทุ่มก็เข้านอน

* หัวใจของอัมภุ
ตอนเย็นบางครั้งก็หิวแต่ไม่เท่ากับความอยาก หิวเราก็ดืมน้ำเปล่า แต่อยากนี่ต้องต่อสู้มาก เพราะเรามีเงินที่สามารถซื้อได้ บางครั้งซื้อกลับมาให้ลูก เราก็ดูเห็นค่าดาที่บ้าน แต่เมื่อเราเอจริง ไม่มองมันก็จบ แต่ถ้าเราไปมองมัน เราก็ดูใจกิเลส เมื่อก่อนใน ๑ สัปดาห์ จะกิน ๒ มื้อ ๑ วัน แต่เดี๋ยวนั้น ๑ มื้อได้ตลอด

* ต้นตอภักดีสฤกอันได้
ได้ฝืนกับความมั่งงั่ง ทำให้ไม่คิดหลับนอน ได้มาฟังพระเทศน์ ได้มาใส่บาตร ซึ่งเป็นสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า ที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบซึ่งหายาก เป็นการสร้างจิตนิสัยในการทำทาน จึงเป็นบุญของเราที่ได้มีโอกาสอย่างนี้ ได้มาทำอะไรดีๆในชีวิตทุกเช้า

และอีกอย่างหนึ่งเราขังทำงานทางโลกในแต่ละวันก็ไม่ใช่งานบุญ หากตัวเองไม่ได้ทำอะไรดีๆในตอนเช้า ก็เรียกว่าเราแทบไม่ได้ทำอะไรให้ตัวเองเลยในแต่ละวัน เพราะตอนเย็นก็ต้องให้เวลากับลูก ก็คิดเสมอว่าเราก็เป็นลูกพ่อท่านคน

หนึ่งเหมือนกัน ต่อให้กายไม่ได้อยู่ที่วัด แต่ใจอยู่ที่วัดตลอด

* รัชชยานุสสาณ
ตอนลูกยังเล็กก็ยังไม่สามารถมาวัดได้เป็นประจำ แต่พอเขาได้ ๖ ขวบเขาก็อยู่กับคุณยายหรือแม่ก็ได้ วันอาทิตย์คุณยายจะพาเขาไปบ้านพี่สาว เขาก็จะเล่นเกมสื่ คุณยายจะติดหลานมาก เป็นห่วงหลานมาก เขาก็มาวัดได้ มาเข้าค่ายอุโบสถศีลเดือนละครั้งเป็นประจำ ที่แรกก็เป็นผู้เข้าอบรม ต่อมาก็ได้เป็นผู้รับใช้ ซึ่งต้องมานอนอยู่กับผู้อบรม ๒ คืน คอยอำนวยความสะดวกให้กับผู้เข้าอบรม

* ธรรมะให้เอะไรเราบ้าง
ให้เยอะมาก หากไม่มีธรรมะ ชีวิตคงจะเครียดมากกว่านี้ เพราะว่าเหมือนเราไม่มีที่พึ่งที่ประเสริฐ สมัยนั้นคนที่มืลูกก็มีการแข่งขันกัน แข่งขันหาเงิน หาโรงเรียนดีๆให้ลูก แต่เราไม่ต้องไปเป็นอย่างนั้น พ่อท่านเป็นอะไรที่เทิดทูนบูชาสูงสุด ถ้าไม่มีพ่อท่านก็ไม่มือโศก หากไม่มีอโศก เราก็ดูไม่มีโอกาสได้มาสัมผัสสิ่งที่ดี สิ่งดีที่พ่อท่านพาทำดีมาก ถ้าอโศกไม่มีเรา อโศกอยู่ได้ แต่ถ้าเราไม่มีอโศก เราอยู่ไม่ได้

* ลูกช่วยเราให้ปฏิบัติธรรมสูงชัน
เมื่อมีลูกก็ต้องทำหน้าที่ของแม่ให้ดีที่สุด ลูกเป็นโจทย์อันดับหนึ่งทีเดียว เป็นอะไรที่เราต้องอาศัยธรรมะในการเลี้ยงลูกอย่างมากๆ ทำให้เห็นทุกข์ จะได้จดจำข้ามชาติ

(อ่านต่อหน้า ๗)

กุศลกรรมฯ ▲ ต่อจากหน้า ๑

จุดประสงค์ของงานคือ โดยทั่วไปคนเรามีกระตือรือร้นถึงคุณงามความดีของกันและกัน ต่อเมื่อเขาผู้นั้นเสียชีวิตไปแล้ว และเมื่อถึงวาระนั้นชาวพุทธเราก็จะทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้ซึ่งยากที่จะรู้ว่า ผู้ตายได้รับรู้และได้รับส่วนกุศลอย่างไรที่หวังหรือไม่ สมณะและชาวชุมชนทักษิณอโศกเห็นว่า หากเรามีโอกาสพูดถึงคุณความดีได้ร่วมทำบุญกันขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ มีส่วนได้รับรู้ความรู้สึกดี ๆ ที่มีต่อกัน แม้ปีละครั้งก็สามารถสร้างความรักความเข้าใจเพื่อเพิ่มพูนความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และจะนำไปสู่สิ่งดีงามอื่น ๆ ในชีวิตที่เป็นพลังให้เราสร้างประโยชน์ตน ประโยชน์ท่านได้อย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จึงได้จัดให้มีงาน “วันกุศลกรรมรำลึก” ขึ้นเป็นงานประจำปีของชุมชน

กำหนดงาน วันศุกร์ที่ ๑๐ พ.ย. ๒๕๔๘ ๑๘.๐๐-๒๐.๓๐ น. มีรายการเชื้อไออุ่นโดยสมณะ

วันเสาร์ที่ ๑๑ พ.ย. ๒๕๔๘

- ๔.๐๐-๕.๓๐น. ทำวัตรเช้า
- ๕.๓๐-๖.๐๐น. ออกกำลังกาย
- ๖.๐๐-๘.๓๐น. รวมนุญรวมแรง
- ๘.๓๐-๙.๐๐น. พัก
- ๙.๓๐-๑๐.๓๐น. ธรรมะก่อนฉัน
- ๑๐.๓๐-๑๒.๐๐น. ทานอาหาร
- ๑๒.๐๐-๑๔.๐๐น. ญาติมิตรพบสมณะ
- ๑๔.๐๐-๑๖.๐๐น. รำลึกคุณงามความดี

- ๑๖.๐๐-๑๘.๐๐น. พัก/ รับประทานอาหาร
  - ๑๘.๐๐-๒๐.๐๐น. รื่นเรีงรวมญาติ
- วันอาทิตย์ ๑๒ พ.ย. ๒๕๔๘
- ๔.๐๐-๕.๓๐น. ทำวัตรเช้า
  - ๕.๓๐-๖.๐๐น. ออกกำลังกาย
  - ๖.๐๐-๘.๐๐น. รวมนุญ รวมแรง
  - ๘.๐๐-๙.๐๐น. พัก
  - ๙.๐๐-๑๐.๐๐น. พรกก่อนจาก

ความรู้สึกร่วมกันของผู้ร่วมงาน

นางหมุก สีสับ อายุ ๗๖ ปี อาศัยอยู่ บ.ตำนาน อ.เมือง จ.พัทลุง “รู้สึกยินดีในการมาร่วมงาน มาที่ทักษิณอโศกบ่อย”

นางกัณท์ หมื่นจิตร อายุ ๘๐ ปี บ.ตำนาน อ.เมือง จ.พัทลุง “รู้สึกยินดีที่ได้มาเป็นครอบครัวที่มาร่วมงานมาตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๓๖ ก็ติดตามชาวอโศกมาเรื่อย”

นางแจ่ม จงศิริกุล อายุ ๖๒ ปี เลขที่ ๒๐ สุขยงศ์ ๑ อ.เมือง จ.ยะลา “อบอุ่นที่ได้เจอสมณะ ได้ศึกษาธรรมะได้คิดว่าเข้า

หาสนทนารวมกับสมณะบ่อยๆ หมั่นพบสัตบุรุษ ท่านสมณะดินทองแนะนำ จะพยายามปฏิบัติตาม ซึ่งในความเอื้ออาทรของท่านที่มีต่อชาวทักษิณฯ ได้สนทนารวมกับท่านธรรมทาบฟ้า ให้ความเป็นกันเอง กราบนมัสการขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้”

นางศีลตะวัน เฟ่งเส็ง อายุ ๕๕ ปี ทักษิณอโศก “ประทับใจในความเป็นที่ เป็นนื่อง ดีใจมากถ้าไม่มีงานนี้ที่นื่องไม่ค่อยมา นี่ที่นื่องก็มาเหมือนรวมญาติกันทุกคน มาที่นื่องมีความยินดีในการปฏิบัติธรรมมากขึ้น ทำอาหารมีญาติมาทานเยอะ ประทับใจไม่เหนื่อย เหมือนเป็นพิธีกรรมใหม่รำลึกถึงบุพการี สร้างวัฒนธรรมดั้งเดิม มีการกราบการขอขมาได้ฝึกการโหว นินาโตะ ทำให้ไม่กระด้าง ประทับใจ สมณะทุกรูปที่ให้ออกคิด มีแต่ปฏิบัติ ปฏิบัติ ไม่ค่อยมีเหมือนตัวเอง คิดภพ พอท่านมาแนะนำทางเราก็รู้ภพของตัวเอง ชัดขึ้น คราวหลังต้องติดตามญาติของตัวเองกลับมาเยอะๆจะได้มีความอบอุ่นประทับใจเรื่องการทำคอร์สธรรมะ”

นายมงคล จันทร์ทรง อายุ ๕๒ ปี ธรรมชาตอโศก “มีความปีติซาบซึ้งในผู้มีพระคุณ ประทับใจในการที่แสดงออกถึงผู้มีพระคุณ ปกติเราไม่ค่อยได้แสดงออก พอได้แสดงออกมีความรู้สึกที่ดีมากขึ้น มีความดีชื่นชมกัน อะไรที่ผิดพลาดก็ขอโทษ เป็นบรรยากาศที่ดี มาได้ ๒ ปีนี้ เสียขายแม่อยู่ไกลไม่ได้เอาแม่มา อบอุ่น ปีติ มีความยินดี เก็บความรู้สึกที่ดีต่อกัน ถึงกับน้ำตานองหน้า คนมาใหม่ได้เห็นบรรยากาศที่มีความปีติ สะดุดใจ ศาสนามีผลต่อจิตใจ ต่อจิตวิญญาณ ไม่ช้ามาแล้วเห็นแต่การงาน”

น.ส.ไพธรรม นาวาบุญนิยม อายุ ๔๗ ปี จาก ชม.ร.ม. “รู้สึกภูมิใจกับการเดินทางเกือบ ๒,๐๐๐ กม.เพื่อร่วมงานนี้ ทั้งปลานปลื้มทั้งยินดีที่พี่สาวและพี่ชายซึ่งเปรียบดั่งเป็นตัวแทนของพ่อและแม่ได้มีโอกาสมาร่วมงานถึง ๔ ท่าน ซึ่งเชื่อว่าจะมีได้ง่ายๆ ได้มีโอกาสรำลึกถึงพระคุณที่ได้ช่วยเหลือคุณได้เปิดเผยถึงความรู้สึกของตัวเอง ขอบคุณชาวทักษิณอโศกและทุกท่านที่ได้ร่วมกันรังสรรค์งานนี้ขึ้นมา ขอบคุณมากๆ”.

เมื่อเจออุปสรรค

เรายังไม่เก่งไม่ชำนาญในงานบางอย่าง ซึ่งเป็นเรื่องธรรมดาที่ต้องฝึกหัดกระทำ แต่เมื่อต้องเร่งรีบรู้จึงได้เห็นข้อจำกัดมากมาย ทำให้กระทำกิจนั้นๆ ไม่ได้ดังใจ เช่น เรื่องของกฎระเบียบวินัย, ความรู้และองค์ความเข้าใจ, ความสามารถอันมีจำกัด อย่างไม่เพียงพอถึงความชำนาญ, องค์ประกอบของเวลา, ใจอันมีอิทธิบาทอันยังไม่เต็มจึงพร่องมากเท่าใดอุปสรรคก็ยิ่งดูมากเท่านั้น

นั่นแหละสิ่งเหล่านี้จึงผลให้ท้อแท้ ท้อถอย แล้วพาลองจากเลิกทำกิจนั้นเสีย หนีไปให้ห่างไกล หรือหากิจอื่น อย่างไม่ทันลบล้าง

แต่ก็ยังมีความอดทนจำคำด่ามาให้น้ำคำตอบอยู่ในใจตลอดว่า... ทำไมเราถึงแพ้...

ทำไมเราถึงแพ้... เราจะไม่สู้... คนอย่างเราสมควรท้อถอยแล้วหรือ???... ไม่ !!! จึงต้องหันหน้ากลับมาสู้ใหม่ โดงตั้งใจใหม่ มีดวงตาดวงใหม่ ดวงใจดวงใหม่ โดงการถามว่า... สิ่งที่จะทำนี้มีประโยชน์จริงๆ ใช้อยู่แล้วนี่... เป็นสิ่งควรทำแม้ยาก เป็นสิ่งที่ทำทางความสามารถ เป็นเรื่องดี เป็นประโยชน์ต่อตนและมวลชน เป็นการศึกษาความเป็นมนุษย์ในตน ได้พัฒนาความรู้(ปัญญา) ความสามารถ(เจโต)ให้ก้าวล้ำต่อไป เพราะแม้ได้ปานนี้ ความดีที่สู้สู้ ขากว่านี้ หรือสู้ที่สู้สู้ ขากว่านี้ ก็ยังมีอยู่ ฉะนั้นต้องก้าวไป... ก้าวไป...

มีอีกเหมือนกันที่จิตใจหดหู่ เกิดอาการเหงื่อประปรายเข้าเต็ม สติฟานเองที่ท้อถอย ทั้งช่วงอดุมการณไป ทั้งๆที่ตอนนั้นก็มีอดมจนมนค่าไม่สามารถจะถูกรงระชากรตัวเองมาได้ทันท่วงที

แต่... บัดนี้มองเห็นจุดเริ่มต้นแห่งการเปลี่ยนแปลงแล้ว... ก็อย่าง... เข้าเต็มอติธอันพิศพลาดออยู่เลย... ตามใครๆ ก็ได้ว่า ไม่มีใครไหนเลยหรอกที่ไม่เคยพิศพลาด และเมื่อมีข้อจำกัดมากมายหลายประการ มันง่อมพิศพลาดได้ และนั่นก็ตีบตเรีงน คือประสพการณอันล้ำค่าจึงกว่าสิ่งอื่นใด ประสพการณบางอย่างไม่ใช่จะได้มาด้วยเสียงหัวเราะหรือรอยยิ้มเพียงอย่างเดียวน หากแต่

มันต้องแลกมาด้วยดวงตาเขื่อโศล ความทุกข์ทรมานทางกาย บางขณะจึงต้องมีความทุกข์ทรมานทางใจอันเจ็บร้าว ถึงกับกลั่นออกมาเป็นหยดใสไหลนองงาวเป็นสายธารน้ำตาที่ได้นั้นแหละชีวิตจึงดูมีรสชาติ แล้วเก็บไว้ใช้ป็นข้อเตือนใจ

อย่างได้ประมาทอยู่เลย ดวงจิตที่คิดพากเพียรคิดเจริญจึงขึ้นไปต่างหากที่ควร จะระลึกนึกถึงอย่างเป็นกำลังใจ อย่างได้คิดจมปลักอยู่กับความพิศพลาดอันเกิดขึ้นแล้วเลย หากจะแก้ความพิศพลาดอันก่อนเก่า ก็มาเพียรสร้างปัจจุบันให้ถึงพร้อมด้วยความถูกต้อง ถึงยามไรความพิศพลาดนี้เกิด เมื่ออนาคตเลือนเข้ามาเป็นปัจจุบัน เราก็จึงคงทำดีอยู่ ถูกต้องอยู่ ไม่พิศพลาดอยู่ ... แล้วปัจจุบันก็จะกลายเป็นอดีตไป... นั่นใจ... เห็นมั้ยจ้ะ... อดีตของเราเป็นเรื่องถูกต้องอยู่ ทำดีอยู่ ไม่พิศพลาดอยู่ เหล่านี้เองจึงเป็นการกำหนดอดีต และอนาคตของเราได้... อยู่กับปัจจุบันเกิด สร้างปัจจุบันเกิด แล้วเราจะเป็นผู้กุมชะตากรรมของอดีตและอนาคตของเราได้... ฉะนั้นเมื่อปัจจุบันพาสุก อดีตรและอนาคตก็ง่อมพาสุกได้...

★ ดาวดวงนั้น

คัดค้านฯ

▲ ต่อจากหน้า ๑

เมื่อวันอังคารที่ ๒๙ พ.ย. ๒๕๕๕ ตัวแทน ๗ องค์กรชาวโศก อันประกอบด้วย มูลนิธิธรรมสันติ, โรงเรียนสัมมาสิกขาสันตโศก, สถาบันบุญนิยม, บริษัทพลังบุญจำกัด, บริษัทแฉะชีวิตจำกัด, สมาคมนักศึกษา ผู้ปฏิบัติธรรม, สมาคมผู้ปฏิบัติธรรม เดินทางถึงหน้า ทำเนียบรัฐบาลเวลา ๐๗.๓๐ น. ซึ่งมีตัวแทนจากกลุ่ม เครือข่ายองค์กรต่างๆ รอขึ้นหนังสือดังกล่าว ซึ่งระหว่าง รอ ทางกลุ่มเครือข่ายองค์กรงดเหล้า, ศาสนา, เยาวชน ได้นำน้ำดื่ม, น้ำเต้าหู้และขนมปังมาแจกให้กับทุกคน

เวลา ๐๘.๐๐ น. กลุ่มต่างๆส่งตัวแทนรวม ๒๐ คน เข้าทำเนียบรัฐบาล

เวลา ๐๘.๔๐ น. ตัวแทนกลุ่มเข้าไปยังเรือนรับรอง ประชาชนทำเนียบรัฐบาล ซึ่งเป็นฝ่ายประสานงานมวลชน ที่เรือนรับรองนี้แบ่งเป็น ๒ ส่วน ส่วนหนึ่งรับเรื่องหอย บนดิน สำหรับส่วนที่เหลือรับเรื่องเหล้า ตำรวจผู้ดูแล ห้องประสานงานมวลชน เป็นตัวแทนรับฟังการชี้แจง โดยในส่วนเรื่องเหล้า มีตัวแทนนักเรียน ๓ คนจาก ๓ โรงเรียนเป็นผู้ชี้แจง ส่วนเรื่องหอยบนดิน ร.ต.แซมดิน เลิศบุศย์ จากสถาบันบุญนิยม เป็นผู้ชี้แจง

เวลา ๐๘.๐๓ น. อาจารย์ไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม รัฐมนตรี ว่าการกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นตัวแทนรับหนังสือดังกล่าว หลังจากนั้น ตัวแทนกลุ่มองค์กรต่างๆ เดินทางกลับ

และวันที่ ๒๙ พ.ย. ๒๕๕๕ เวลา ๑๒.๓๐ น. คุณ ชำรงค์ แสงสุริยจันทร์, คุณข้าพพุท ขาวดารา และคุณ วิศิษฐ์ จิตตบุษย์ เป็นตัวแทนในนามสถาบันบุญนิยม เดินทางไปยังอาคารรัฐสภา สภาผู้แทนราษฎร เพื่อยื่น หนังสือขอให้เลื่อนการพิจารณา ร่าง พ.ร.บ. สำนักงาน สลากฯต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ(สนช.) โดยมีสมาชิก สานช. คุรุชบ ยอดแก้ว, คุรุวัลลภ ตังคณานูรักษ์ และคุณ กัญญา ศิลปอาชาเป็นผู้รับมอบ หลังจากนั้นจึงเดินทางกลับ

และเป็นที่น่าอนุโมทนาว่า วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ ม.ร.ว.ปรีดิยาธร เทวกุล รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรี ว่าการกระทรวงการคลัง ได้ใช้ข้อมูลจากจดหมายเปิด

ผนึกดังกล่าวเป็นเหตุผลสำคัญขอลดงบแก้ไข พ.ร.บ.สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล พ.ศ.๒๕๑๗ ออก จากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ(สนช.)

สำหรับจดหมายเปิดผนึกที่นำไปยื่นต่อนายกรัฐมนตรี มีเนื้อหา ดังนี้

จดหมายเปิดผนึก

เสนอให้รัฐบาลพิจารณาปรับปรุงกฎหมายเพื่อลดการเล่นหอย

๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

กราบเรียน ฯพณฯท่านนายกรัฐมนตรี ที่เคารพ

ตามที่รัฐบาลได้ประกาศนโยบายขยายต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติว่าจะยึดแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง และการปฏิรูปสังคมให้เป็นสังคมที่อยู่เย็นเป็นสุข โดยเป็นสังคมที่เข้มแข็งและมีคุณธรรมเพื่อให้ประเทศ มีการเติบโตอย่างมั่นคงและแข็งแรง

เครือข่ายองค์กรที่ทำงานด้านเด็ก เยาวชน ครอบครัว สังคม ศาสนา ได้ร่วมกันจัดทำหนังสือ เปิดผนึกฉบับนี้ขึ้น เพื่อเรียกร้องให้รัฐบาลพิจารณา ทบทวนการปรับปรุง พ.ร.บ. สำนักงานสลากกินแบ่ง รัฐบาล พ.ศ. ๒๕๑๗ ให้ไปสู่ทิศทางของการพัฒนา คุณธรรมตามที่รัฐบาลได้สัญญาไว้กับประชาชน โดย ขอนำเสนอข้อมูลที่เครือข่ายได้รวบรวมและวิเคราะห์ ดังนี้

รัฐบาลที่ผ่านมาได้จัดการออกหอยบนดิน โดยหวังว่าจะลดหอยใต้ดินซึ่งเป็นกิจการที่ไม่ถูก กฎหมายของเหล่าผู้มีอิทธิพลในสังคม และนำเงินที่ได้มาใช้เป็นทุนการศึกษา และช่วยเหลือเด็กที่ด้อย โอกาสในสังคม แต่ผลกระทบที่เกิดขึ้นคือ ปริมาณ เยาวชนที่เล่นหอยเพิ่มขึ้นอย่างน่าตกใจ โดยข้อมูล ของโครงการเฝ้าระวังสถานการณ์ เด็กและเยาวชน พบว่า วัยรุ่นในระดับชั้นมัธยมและอุดมศึกษา มีการ เล่นหอยบนดินสูงถึงร้อยละ ๒๐ ซึ่งเป็นจำนวน เยาวชนถึง ๑.๕ ล้านคน โดยมีการเล่นหอยบนดิน เฉลี่ยเดือนละ ๒๐๐ บาท คิดเป็นเม็ดเงินถึง ๓,๖๐๐

ล้านบาทต่อปี ทั้งที่ก่อนหน้านี้จะมีหอยบนดิน มี เยาวชนที่เล่นหอยประมาณร้อยละ ๕ เท่านั้น จึงเห็น ชัดเจนว่าการจัดหอยบนดินของรัฐบาลนั้น กระตุ้นให้ เด็กติดการพนันเพิ่มขึ้นถึง ๔ เท่า หรือเป็นจำนวนเพิ่มขึ้น ๑ ล้านคน เหตุผลที่หอยบนดินกระตุ้นให้เด็กติด การพนันมากขึ้น เนื่องจากราคาหอยบนดินนั้นถูกมาก โดยเยาวชนสามารถใช้เงินเพียง ๒๐ บาท ก็สามารถ ซื้อหอยได้ และยังมีรางวัลล่อใจที่สูงเย้ายวนใจ เกิน กว่าที่เยาวชนจะหักห้ามใจไว้ได้

จากข่าวที่ปรากฏว่า การออกหอยบนดินที่ ผ่านมาไม่ถูกต้องตามกฎหมาย จึงเป็นเหตุให้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเสนอปรับปรุง พ.ร.บ. สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล พ.ศ.๒๕๑๗ ทาง เครือข่ายมีความเห็นว่า การแก้ปัญหาดังกล่าวเป็น การแก้ไขปัญหาอย่างขาดองค์ความรู้ และมองปัญหา เพียงมิติของการหารายได้เข้าคลังเพียงอย่างเดียว และจะทำให้ปัญหาคลับทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น เนื่อง จากเป็นการเพิ่มเม็ดเงินให้กับสำนักงานสลากกินแบ่ง ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักในการออกสลากเพื่อหารายได้ แต่เพียงอย่างเดียว โดยไม่สนใจว่าจะเกิดผลกระทบ ทางลบต่อสังคมอย่างไรบ้าง

ทางเครือข่ายมีความเห็นร่วมกันว่า รัฐบาลนี้ได้ ประกาศจุดยืนที่ชัดเจนในการปฏิรูปสังคม คุณธรรม จึงควรยึดมั่นในหลักการดังกล่าว โดยถือโอกาสนี้ทำ การปรับปรุง พ.ร.บ. สำนักงานสลากกินแบ่ง พ.ศ. ๒๕๑๗ ใหม่ ให้มีเจตนารมณ์เพื่อควบคุมและลดการ เล่นพนันหอยในทุกรูปแบบ

เครือข่ายจึงขอเสนอให้รัฐบาลพิจารณา ทบทวน ร่างพระราชบัญญัติสำนักงานสลากกินแบ่งแห่งชาติ (ฉบับที่...) พ.ศ.....ดังนี้

ขอแสดงความนับถือ

เครือข่าย องค์กรด้านเด็ก เยาวชน ครอบครัว สังคมและ ศาสนา

สมาคมนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรม (นศ.ปช.)
Student Buddhist Association (SBA)
 644 หมู่ที่ 5 ซอยนวมินทร์ 44 ถนนนวมินทร์ แขวงคลองจั่น เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10240 โทร:0-2374-5230

ที่ น.ศ.ป. ๐๐๘/๕๔

วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง ขอให้ระงับการนำร่างแก้ไขพระราชบัญญัติสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล พ.ศ.๒๕๑๗ เข้าสู่การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เรียน ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ให้นำร่างแก้ไข พระราชบัญญัติสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล พ.ศ.๒๕๑๗ เข้าสู่การพิจารณาของสภานิติบัญญัติ แห่งชาติโดยเร็ว

คณะกรรมการสมาคมนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรมได้ประชุมกันแล้ว มีความเห็นจากข้อมูล ของโครงการเฝ้าระวังสถานการณ์เด็กและเยาวชน พบว่าวัยรุ่นในระดับชั้นมัธยมและอุดมศึกษามีการเล่น หอยบนดินสูงถึง ๒๐% ซึ่งเป็นจำนวนเยาวชนถึง ๑.๕ ล้านคน โดยมีการเล่นหอยเฉลี่ยเดือนละ ๒๐๐ บาท คิดเป็นมูลค่าปีละ ๓,๖๐๐ ล้านบาท ทั้งที่ก่อนหน้านี้จะมีหอยบนดินมีเยาวชนที่เล่นหอยเพียง ประมาณ ๕% เท่านั้น จึงเห็นได้ชัดว่าการจัดให้มีหอยบนดินนั้นเป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดและ เยาวชนซึ่งจะเป็นอนาคตของชาติให้มาเล่นหอยบนดินในอาณัติเพิ่มขึ้นถึง ๔ เท่า หรือเป็นจำนวนเพิ่ม มากขึ้นถึง ๑ ล้านคน

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น เมื่อการออกหอยบนดินในช่วงที่ผ่านมาไม่สอดคล้องกับนโยบาย รัฐบาลควรระงับการนำร่างแก้ไขพระราชบัญญัติสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล พ.ศ.๒๕๑๗ เข้าสู่การ พิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติไว้ก่อน และขอให้รัฐบาลเร่งหาข้อมูลเกี่ยวกับข้อดีและข้อเสียของ การออกหอยบนดิน ทำประชามติ แล้วพิจารณาอย่างรอบคอบอีกครั้งก่อนตัดสินใจดำเนินการตามที่ เห็นสมควรต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นายวิศิษฐ์ จิตตบุษย์)
 นายสมาคมนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรม

จดหมายเปิดผนึก เสนอให้รัฐบาลพิจารณา

เรื่อง การทบทวนการตีความห้ามโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใหม่ และการรณรงค์พระราชบัญญัติการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยส่วน

๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรียน ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี (พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์)

สืบเนื่องจากการที่ กระทรวงสาธารณสุข โดยสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) มีประกาศ การห้ามโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในหนังสือ ๒๙ ชั่วโมง โดยจะเริ่มบังคับใช้ในวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๕ นี้ **เพื่อป้องกันไม่ให้ประชาชน โดยเฉพาะเยาวชน ซึ่งถูกโฆษณาด้วยธุรกิจนี้มานานแล้ว** ซึ่งส่งผลให้ เยาวชนกลายเป็นนักดื่มมากขึ้น และมีนักดื่มหน้าใหม่ อายุต่ำกว่า มาตามลำดับ

ต่อมาคณะกรรมการสุขภาพ ยุติที่ ๑๐ ตีความกฎหมายว่า ประกาศของกระทรวงสาธารณสุข ดังกล่าวไม่มีผลบังคับใช้ เครือข่ายองค์กรงดเหล้า ซึ่งมีองค์กรภาคีรวมกว่า ๒๐๐ องค์กร **ไม่เห็นด้วยกับการ ตีความดังกล่าว** เพราะขัดเจตนารมณ์ของกฎหมาย **พร.บ.คุ้มครองผู้บริโภค** ซึ่งทางสำนักงาน คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) มอบอำนาจมาให้ อย.ใช้อำนาจแทน โดยเจตนาของมาตรา 21 ก็เพื่อ ไม่ให้มีความขัดแย้งกับกฎหมายเฉพาะ และยังถือว่าสามารถนำบทบัญญัติในหมวดนี้ไปคุ้มครองผู้บริโภคได้ ถ้ายังไม่บังคับใช้กฎหมายดังกล่าว ไม่ชัดเจนตามที่ก่อให้เกิดอุปสรรค หรือห้ามการคุ้มครองผู้บริโภคได้อย่างใด ซึ่งกรณีของกฎหมายเฉพาะในที่นี้ก็คือพระราชบัญญัติอาหาร ไม่สามารถคุ้มครองผู้บริโภคด้านโฆษณาได้อย่าง ครอบคลุม เพราะโดยเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติอาหารคือ เพื่อควบคุมการโฆษณาสารพิษอันตราย เท่านั้น ไม่ได้ห้ามการโฆษณาในสื่อและการส่งเสริมการขายแต่อย่างใด แต่สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพ **กลับตีความไปคุ้มครองผลประโยชน์ของผู้บริโภค** ซึ่งดูเงินจากคนจนทั่วประเทศที่เป็นนักดื่มส่วนใหญ่ ปิยะประภังค์สุภาพ เศรษฐกิจ และสังคมมากมาย ซึ่งนักเศรษฐศาสตร์ประเมินมูลค่าไว้ว่ามีความสูญเสีย ปีละไม่น้อยกว่า ๕ แสนล้านบาท ที่สำคัญได้ทำลายทุนทางสังคม และคุณธรรม สร้างปัญหาให้เยาวชน ครอบครัว ชุมชน อย่างประเมินค่าไม่ได้ โดยที่ธุรกิจเหล่านี้ไม่ได้มาร่วมรับผิดชอบใดๆ แต่เป็นการของ สังคมไทยโดยส่วนรวม และการตีความของสำนักงานคณะกรรมการสุขภาพเช่นนี้ จะทำให้การควบคุม **ผลิตภัณฑ์ที่มาจากโรงงาน และนำเข้าจากต่างประเทศไม่สามารถควบคุมได้เลย และประกาศที่ผ่าน มาของ สคบ. ซึ่งควบคุมสินค้าไว้ในสังคมมากมาย เช่น เครื่องทำน้ำร้อน มอเตอร์ไซด์ ข้าวสาร ฯลฯ ต้องยกเลิก หมวด ซึ่งไม่เป็นไปได้**

จึงขอกราบเรียนมาเพื่อขอความกรุณาจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี พิจารณา ดังนี้

1. พิจารณาสั่งการให้สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพ ทบทวนการตีความใหม่ โดยไม่ใช้ คณะกรรมการชุดเดิมพิจารณาโดยเร็ว เพื่อมิให้กระทบต่อกำหนดการบังคับใช้กฎหมายในวันที่ ๓ ธันวาคมนี้
2. เกรงการอนุมัติให้พระราชบัญญัติการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผ่านคณะรัฐมนตรีและสภานิติ บัญญัติโดยด่วน ไม่ช้ากว่า พร.บ.สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล ทั้งนี้ เครือข่าย ขอพร้อมคำขอจากรัฐบาล และทางองค์การยับยั้งมาตรการนี้ เครือข่ายฯ จะประสานกับ ภาคประชาสังคมทั่วประเทศเพื่อเรียกร้องความเป็นธรรมจนถึงที่สุด

ขอแสดงความนับถือ

เครือข่ายองค์กรงดเหล้า ๒๐๐ องค์กรทั่วประเทศ

ชาวโศกร่วมคัดค้านการตีความห้ามโฆษณาน้ำเมาของกฤษฎีกา

ชาวโศกร่วมคัดค้านกับกลุ่ม เครือข่าย มูลนิธิ และสมาคมต่างๆ ที่ไม่เห็นด้วยกับการตีความห้ามโฆษณาของกฤษฎีกา ณ บริเวณศูนย์การค้าเซ็นทรัลเวิลด์ กทม.

เมื่อวันจันทร์ที่ ๒๗ พ.ย. ๒๕๕๘ ชาวชุมชนและญาติธรรมสันติโศก พร้อมด้วยนักเรียนสัมมาสิกขาสันติโศก เดินทางไปคัดค้าน แสดงความไม่เห็นด้วยกับการตีความ ห้ามโฆษณาของกฤษฎีกา โดยออกเดินทางจากสันติโศกเมื่อเวลา ๑๑.๐๐ น.เศษ และไปถึงบริเวณศูนย์การค้าเซ็นทรัลเวิลด์ในเวลา ๑๒.๐๐ น.เศษ ซึ่งมีกลุ่มพี่น้องจากองค์กรต่างๆ ได้รออยู่แล้วบางส่วน และพี่น้องจากชุมชนปฐมโศก, นักเรียนสัมมาสิกขาศรีปฐมโศกทยอยมาสมทบ รวมแล้วประมาณ ๑,๐๐๐ คน หลังจากนั้นเครือข่ายงดเหล้าได้แจกแถลงการณ์เรื่องการตีความแก่ผู้คัดค้าน เวลา ๑๓.๐๐ น. ผู้ร่วมคัดค้านได้ร่วมกันชูป้ายแสดงความไม่เห็นด้วยกับการตีความดังกล่าว และมีตัวแทนจากกลุ่มและองค์กรต่างๆ ร่วมแสดงความคิดเห็นกับการตีความครั้งนี้ มีสื่อมวลชนทั้งหนังสือพิมพ์และโทรทัศน์ช่องต่างๆ มาทำข่าวในเหตุการณ์ครั้งนี้ด้วยพอสมควร เวลา ๑๕.๐๐ น. ผู้มาร่วมคัดค้านก็ทยอยเดินทางกลับ

สำหรับแถลงการณ์เครือข่ายองค์กรงดเหล้าเรื่องการตีความห้ามโฆษณาน้ำเมา มีรายละเอียดดังนี้

สืบเนื่องจากการที่กระทรวงสาธารณสุข โดยสำนักคณะกรรมการอาหารและยา(อย.) มีประกาศการห้ามโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในทุกสื่อ ๒๔ ชั่วโมง โดยจะเริ่มบังคับใช้ในวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ นี้ เพื่อป้องกันไม่ให้ประชาชน โดยเฉพาะเยาวชน ซึ่งถูกมอมเมาด้วยธุรกิจน้ำเมามานานแล้ว ซึ่งส่งผลให้เยาวชนกลายเป็นนักดื่มมากขึ้นๆ และมีนักดื่มหน้าใหม่อายุต่ำลงๆ มาตามลำดับ

ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งมีพฤติกรรมที่ไม่โปร่งใสในการไม่นำเอกสารชี้แจงของกระทรวงสาธารณสุขให้คณะกรรมการใช้ประกอบการพิจารณาจนเกิดการตีความกฎหมายว่าประกาศของกระทรวงสาธารณสุขดังกล่าวไม่มีผลบังคับใช้ เครือข่ายองค์กรงดเหล้า ซึ่งมีองค์กรภาคีรวมกว่า ๒๐๐ องค์กรไม่เห็นด้วยกับการตีความดังกล่าว เพราะขัดเจตนารมณ์ของกฎหมาย พรบ.คุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งทางสำนักงานคณะกรรมการ

กรรมการคุ้มครองผู้บริโภค(สคบ.) มอบอำนาจมาให้ อย.ใช้อำนาจแทน ที่มีเจตนารมณ์ คุ้มครองผู้บริโภคอย่างชัดเจน โดยเจตนาของมาตรา ๒๑ ก็เพื่อไม่ให้ความซับซ้อน และยังเชื่อว่าสามารถนำบทบัญญัติในหมวดนี้ไปคุ้มครองผู้บริโภคได้ ถ้ายังไม่มียกเว้นบทบัญญัติดังกล่าว ไม่ใช่เจตนาที่จะก่อให้เกิดอุปสรรค หรือห้ามการคุ้มครองผู้บริโภคแต่อย่างใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่ยังมิได้มีกฎหมายอื่นบัญญัติไว้ ซึ่งกรณีของกฎหมายเฉพาะในที่นี้ก็คือพระราชบัญญัติอาหาร ไม่สามารถคุ้มครองผู้บริโภคด้านโฆษณาได้อย่างครอบคลุม เพราะโดยเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติอาหารคือ เพื่อควบคุมคุณภาพอาหารเท่านั้น แต่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กลับตีความไปคุ้มครองผลประโยชน์ของธุรกิจน้ำเมา ซึ่งดูเงินจาก

คนจนทั่วประเทศที่เป็นนักดื่มส่วนใหญ่ ปีละประมาณเกือบ ๒ แสนล้านบาท ทำให้สร้างผลกำไรให้กับนักค้าน้ำเมารวยติดอันดับโลก แต่กลับทิ้งภาระด้านสุขภาพ เศรษฐกิจ และสังคมมากมาย ซึ่งนักเศรษฐศาสตร์เคยประเมินมูลค่าไว้ว่ามีความสูญเสียปีละไม่น้อยกว่า ๕ แสนล้านบาท ที่สำคัญได้ทำลายทุนทางสังคมและคุณธรรมสร้างปัญหาให้เยาวชนครอบครัวชุมชน อย่างประเมินค่าไม่ได้ โดยที่ธุรกิจเหล่านี้ไม่ได้มาร่วมรับผิดชอบใดๆ แต่เป็นภาระของสังคมไทยโดยส่วนรวม

เครือข่ายองค์กรงดเหล้า ขอสนับสนุนนโยบายรัฐบาลในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง และสร้างสังคมอยู่เย็นเป็นสุข บนฐานคุณธรรม ซึ่งผลประโยชน์ของธุรกิจน้ำเมา ล้วนขัดแย้งกับนโยบายดังกล่าวโดยสิ้นเชิง จึงไม่ทราบว่ สำนักงาน

คณะกรรมการกฤษฎีกา ตีความตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย และนโยบายรัฐบาล หรือเจตนาและผลประโยชน์ของใครกันแน่ อีกทั้งใครก็ตามที่อยู่เบื้องหลังการขับเคลื่อนให้การตีความอย่างบิดเบือนครั้งนี้จะต้องถูกเปิดโปงในที่สุด ไม่ว่าจะยิ่งใหญ่ขนาดไหน

เครือข่ายองค์กรงดเหล้า จึงขอเรียกร้องให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาทบทวน การตีความใหม่ โดยไม่ใช่คณะกรรมการชุดเดิมพิจารณา และหากเกิดการเลื่อนหรือยกเลิกมาตรการดังกล่าวจนไม่เป็นผลดีต่อสังคมไทย เครือข่ายองค์กรงดเหล้าอาจต้องดำเนินการฟ้องดำเนินคดีให้ฝ่ายตุลาการพิจารณาตัดสิน.

เขาคือใคร?

ต่อจากหน้า ๔

* **กุ่มให้วัดมากกว่าลูกเมีย**
ไม่ค่ะ เพราะตั้งแต่มีลูกก็ให้เวลากับเขาตลอด เป็นทั้งเพื่อน ทั้งแม่ ทั้งพี่ ไม่เคยดูหนังดูละครทีวีเลย เพราะคิดว่าเมื่อเวลาผ่านไป หากเราไม่ให้สิ่งดีๆ กับลูก เราจะย้อนเวลากลับมาไม่ได้อีกแล้ว

* **อยากบออะไรเมีย**
เป็นโชคดีของทุกคนแล้วที่ได้มาพบโศก มาพบพ่อท่าน ต้องตั้งใจเอาใจจริง ไม่มีอะไรที่เราทำไม่ได้ เราค่อยๆ ใจขึ้นไปจะได้ไม่ดรอปด่วนขบวนสุดท้าย เพราะเบื้องหลังการตาย เราไม่รู้ว่กรรมของเราจะพาเราไปเกิดที่ใด

* **เป้าหมาย**
ล้างกิเลสให้เหลือน้อยที่สุด และได้มาทำงานในโศกอย่างเต็มตัว โดยไม่ต้องไปปรับใช้นายทุนอีกแล้ว ซึ่งเป็นงานที่ไม่ได้เป็นบุญเป็นกุศลเลย

เป็นอีกชีวิตหนึ่งของผู้ที่ไม่ประมาทที่แม้จะยังไม่ได้เข้ามาอยู่ในวัด แต่ก็ชวนขายบุญใส่ตนเองมิได้ขาด เพราะไม่มีใครสามารถย้อนเวลากลับมาได้จริงๆ.

* **บุญนำพา**

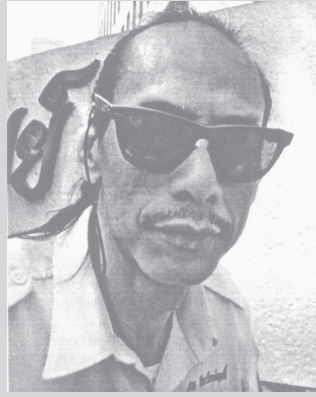

จากใจผู้รักอโศก

คุณสมชาย สีสาวโรจน์ฤทธิ์

กทม. อาชีพ ค้าขาย (๒๙ มี.ค.๒๕๔๙)
 “ผมได้เห็นขบวนของประชาชนรวมตัวที่สนามศุภชลาศัย และเคลื่อนขบวนไปที่สยามพารากอนเห็นว่า ดี ประทับใจ ซาบซึ้งในพลังของคนไทยที่รักชาติ โดยเฉพาะคนภาคใต้ที่แน่นเหนียว และมีความสามัคคีมากที่สุด บรรยากาศที่พารากอนที่บ๊อบบี้เป็นธรรมชาติ มีสิ่งยั่วยุเยอะคือสินค้าต่างๆ และห้างสรรพสินค้าก็มีความหลากหลายและอารมณ์ของคนที่นี่ก็มันส์สนุก อีกริเริ่มเกลียดชัง แต่ก็อยู่ในขอบเขต

ผมว่าเหตุการณ์แบบนี้เกิดขึ้นดีมาก ครับ เราเกิดมา ในแผ่นดินไทยได้ออกมาแสดงสิทธิ์ ผมไม่เห็นด้วยกับคนที่บอกว่าเป็นฝ่ายกลาง เราจะต้องเลือกเอาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ผมเป็นคนไทยคนหนึ่ง ผมก็ต้องเลือกฝ่าย ผมติดตามเหตุการณ์ต่างๆ มาตลอดและรู้พฤติกรรมรัฐบาล แต่ก็ได้เคลื่อนไหวเงียบ แต่ผมประทับใจคุณสนธิ และคุณสรวิชา ที่จัดรายการเมืองไทยรายสัปดาห์ จุดประกายออกมาให้คนได้สงสัย ก็เลยมีความอยากรู้ว่า เหตุการณ์มันเป็นอย่างไรมาก่อน ผมก็เชื่อว่า ยังมีคนซัดซัดอีกมาก แต่คุณสนธิผมยอมรับ

คนเหยียบเรือสองแคมมากกว่า ถ้าฝ่ายใดดี เขาก็ไปฝ่ายนั้น ถ้าฝ่ายไหนพลีพลังเขาก็หนีก่อนคนแบบนี้ ผมว่าผมไม่คบด้วย ผมว่าคนประเภทนี้ยังมีอีกเยอะ ผมอยากบอกว่าอย่าซัดซัดเลยออกมาเลย ผมว่าคนที่ประกาศตัวเป็นฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นความมองอาจ ผมรู้สึก ว่า กต.และ สตช. ไม่วางตัวเป็นกลาง

แต่ท้ายสุด พอ ศาล ปกครอง ตัดสินออก มาแล้วจึงมีคนกล้าออกมา คนที่ประกาศตัวว่า คนเป็นกลางเหมือน ถ้าเป็นฝ่ายพันธมิตรฯ เขาจะไม่ค่อยบริการ ผมได้เห็นกองทัพธรรมร่วมงานชุมนุม รู้สึกว่า กลุ่มนี้เป็นพลังแนวหน้าที่ผมประทับใจ โดยเฉพาะวันที่เดินครั้งแรก ผมน้ำตาไหล เห็นแล้วเหมือนออกรบเป็นภาพที่สวยงาม การที่สมณะมาร่วม ตามความรู้สึกของผม ผมว่าดีกว่า...ซึ่งอยู่แต่ข้างหลัง อยู่ดีกินดี แต่ไม่ต่อสู้เพื่อความเป็นธรรม พระมีแต่กบฏอยู่ดีกินดี พอมีภัยก็ไม่ออกมาช่วย ผมได้ร่วมประวัติศาสตร์ทางการเมืองตลอดตั้งแต่ ๑๔ ตุลาฯ พฤษภาทมิฬ และครั้งนี้ การต่อสู้ครั้งนี้แม้จะยาวนาน แต่ผมรู้สึกสบาย เพราะไม่มีรุนแรง และได้ความรู้ การที่จะยุติหรือไม่ก็แล้ว แต่สถานการณ์ ไม่รู้ว่ารัฐบาลจะพลิกแพลงอย่างไร แต่ผมก็รู้สึกว่าทุกคนมีความจริงไม่พ้น ซึ่งจะต้องใช้เวลาพิสูจน์”

ศิษย์เก่า ▲ ต่อจากหน้า ๑

ช่วงเวลา ๑๒ ปี ที่โรงเรียนสัมมาสิกษาศาลืออโศกได้ทำหน้าที่เพราะบ่มกล้าพันธุ์ของการศึกษาที่เน้น **ศีลเด่น เป็นงาน ชาญวิชา** มวลของศิษย์เก่าบางส่วนได้เข้าสู่สังคมภายนอกกรอบของสัมมาสิกษา มีคำถามว่าศิษย์เก่าเหล่านั้น ไปได้ดีหรือไปได้เสียประการใดบ้าง เป็นสิ่งที่ชาวชุมชนอยากรับรู้วิถีชีวิตศิษย์เก่า เพื่อที่จะได้มีส่วนเกี่ยวพันกันบ้างตามแรงปัญญาและศรัทธา ดังนั้นในวันที่ ๑๐-๑๒ พ.ย. ๒๕๔๙ จึงกำหนดจัดงานขึ้น เพื่อรวมพลังศิษย์เก่า

ศุกรที่ ๑๐ พ.ย. ๒๕๔๙

ศิษย์เก่าเริ่มทยอยเดินทางเข้าสู่พื้นที่ ตั้งแต่เช้าจนพลบค่ำโดยเฉพาะกลุ่มศิษย์เก่าทางเหนือสามารถรวมตัวกันได้เป็นมวลใหญ่เดินทางโดยรถบัสตั้งแต่เข้ามาถึงศาลืออโศกช่วงตะวันลับฟ้าได้ไม่นานนัก

กิจกรรมค่ำคืนนี้เป็นกิจกรรมรอบกองไฟรับประทานอาหาร สนทนาตามประสาคนคุ้นเคย แสงไฟจากฝีมือผัดผักนึ่งไฟแดงของศิษย์เก่า เอ็ด (จ.สิงห์บุรี) สร้างบรรยากาศแปลกตาเรคนกับบรรยากาศของอาหารสดๆ ร้อนๆจากกระทะทำเอาหลายคนกินข้าวจนลืมอิ่มไปตามๆกัน

ทางด้านชาวชุมชนที่คุ้นเคยกับศิษย์เก่าต่างชื่นบานกับการกลับมาของลูกหลานที่นำพาผลผลิตหนึ่งคนต่อหนึ่งทายาทมาฝากเสียงเด็กน้อยส่งเสียงรอบๆบริเวณงานเป็นบรรยากาศที่ไม่สู้จะคุ้นเคยเท่าไรในอดีต แต่สำหรับในค่ำคืนนี้มันคือความแปลกใหม่ที่แฝงไว้กับความรู้สึกเอื้ออาทรต่อทายาททาง

ธรรม วันนี้หลายคนได้รับคำเรียกขานที่แปลกใหม่ที่ชวนให้คิดเสียมิได้

*“ลูก..กราบหลวงทวดก่อนสิลูก”
 “ให้วัยยกก่อน..ให้วัยเป็นไหมลูก”
 “มาให้ลู่อุ้มหน่อยนะ...”*

แสงไฟจากกองไฟนรกโชนร้อนแรงแดงฉานบรรดาศิษย์เก่าและครูต่างทยอยมาแนะนำตัว โดยมีสมณะ ลิกขมาตุและชาวชุมชนร่วมสร้างบรรยากาศภายใต้แสงไฟของค่ำคืนนี้

“...อบอุ่นเกินที่คิดคะ ตอนแรกคิดว่าชาวชุมชนเขาจะรังเกียจเราที่เรากลับไปแต่งงานมีครอบครัว นั่งรถผ่านวัดก็หลายครั้งไม่กล้าแวะก็กลัวถูกตำหนิ แต่ความจริงของบรรยากาศวันนี้ สายตาแห่งความรังเกียจไม่มี มีแต่ความรักและเอ็นดูที่มีแก่เราและลูกของเรา..ที่นี้คือบ้านหลังที่สองที่ศิษย์เก่าอย่างพวกหนูจะจดจำเอาไว้คะ..” นี่คือการเสียดสีจากศิษย์เก่าที่มีครอบครัว ได้ฝากความรู้สึกไว้กับบรรพชนของเขาที่ยังเหลือร่องรอยแห่งความทรงจำได้อยู่ บนดินแดนนามว่าชุมชนศาลืออโศก...

แสงไฟจากเวทีภาคค่ำมอดไปนานแล้ว แต่ไฟแห่งน้ำมิตรยังคงรุกชอนอยู่เพื่อร่วมกิจกรรมในวันรุ่งนี้.....

เสาร์ที่ ๑๑ พ.ย. ๒๕๔๙

๐๓.๔๕ น. เสียงระฆังกังวานไปทั่วชุมชนปลุกสำนึกให้ศิษย์เก่าทยอยเข้าร่วมกิจกรรมในศาลาพิงกรรมบรรพชาพิงกรรมในวันนี้ แตกต่างกว่าวันที่พวกเขาเคยเป็นนักเรียน

สัมมาสิกษา อย่างน่าแปลกใจ..ทำไมท่านแสดงธรรมกินใจแท้..ทำไมเวลาสั้นจัง....

๐๕.๓๐-๐๕.๔๕ น. บรรดาศิษย์เก่าร่วมออกกำลังกายบริเวณศาลาพิงกรรม โดยมีทนายทนต์น้อยๆเข้าร่วมกิจกรรมอย่างน่าเอ็นดู

๐๕.๔๕-๐๗.๔๕ น. ชาวชุมชน ศิษย์เก่าและใหม่ร่วมแรงลงแขกเกี่ยวข้าวที่สวนเป็กบุญด้วยบรรยากาศที่อบอุ่น **“ตอนแรกรู้ว่าจะต้องมาเกี่ยวข้าว รู้สึกว่าทำที่ไม่สู้จะดีเท่าไรแต่พอเริ่มร่วมกิจกรรมกับหมู่กลุ่มวิญญาณแห่งความเป็นพี่เป็นน้องก่อตัวขึ้นมาเมื่อไหร่แทบไม่รู้ตัว อยากร่วมกิจกรรมเกี่ยวข้าวไปอีก...”** ศิษย์เก่าฯ ฝ่ายชายท่านหนึ่งเล่าความประทับใจต่อกิจกรรมลงแขกเกี่ยวข้าว

๐๗.๔๕-๐๙.๐๐ น. กิจกรรมใส่บาตร ช่วงนี้ อดทำให้ศิษย์เก่าหลายคนคิดย้อนไปในอดีตเสียมิได้เพราะข้าวกันบาตรหลวงพ่อนี่เองที่ทำให้เรามีวันนี้ วันที่คุยได้เต็มปากว่าเรานั้นคือศิษย์เก่าสัมมาสิกษาศาลืออโศก

๐๙.๐๐-๑๐.๐๐ น. รายการชื้อตเด็ดย้อนอดีต ดำเนินรายการโดย สมณะ ชินธวี เรียกเสียงหัวเราะและชวนให้ย้อนความคิดถึงคืนวันที่ผ่านมา ของเหตุการณ์ต่างๆภายใต้รั้วของสัมมาสิกษา

๑๐.๐๐-๑๒.๐๐ น. ร่วมรับประทานอาหารและชม **วีซีดี** เกี่ยวกับการเข้าค่ายของรุ่นต่างๆหลังชมสื่อสาระจบทั้ง ๓ ชุด ศิษย์เก่าฯ หลายคนเริ่มมีคำถามขึ้นมาว่า.. เหตุการณ์ช่วงเข้าค่ายในวันนั้นเราทราบดีอย่างไร ...ทำไมเพื่อนของเราจึงเรียนไม่จบ

เหมือนเรา...วันเวลาผ่านไปไม่กี่ปีดูเหมือนว่าอายของเราแก่ไปเยอะเลย ขอขอบคุณทุกกิจกรรมที่หล่อหลอมให้ผมเป็นผู้ใหญ่ขึ้น...

๑๒.๓๐ น. รถกอล์ฟ สวนฟ้า เคลื่อนตัวออกจากชุมชน มุ่งหน้าพาศิษย์เก่าสู่สวนวังพิรุณเพื่อร่วมกิจกรรมระดมสมอง วางทิศทางของศิษย์เก่าว่าจะดำเนินกันไปอย่างไรจากการประชุมได้ทิศทางพอที่จะนำไปปฏิบัติดังนี้

● **ศิษย์เก่าศาลืออโศก ควรที่จะมีการออมนิเทศวันละ ๑ บาท เพื่อนำเงินส่วนนี้มาใช้ประโยชน์วันรวมศิษย์เก่าในปีต่อไป**

● **ศิษย์เก่าศาลืออโศก น่าที่จะมีการประสานกัน ด้วยการส่งข้อมูลข่าวสารถึงกันและกันเพื่อมิให้ตกข่าวจากแวดวงของชาวอโศก**

สวนวังพิรุณในวันนั้นเปลี่ยนไปเยอะ ไม่เย็นต้นสูงใหญ่ ไม้ผลเริ่มออกผล ศิษย์เก่าบางคนรู้แหล่งบริการปากท้องของตนดีเป็นพิเศษ

๑๘.๓๐-๒๑.๐๐ น. กิจกรรมเอื้อไออุ่น ด้วยการแสดงกิจกรรมร่วมกันในศาลา..เป็ตใจจบลงด้วยกิจกรรมผูกข้อมือจากชาวชุมชนและพบสมณะ

อาทิตย์ที่ ๑๒ พ.ย. ๒๕๔๙

ศิษย์เก่าฯ ส่วนที่เหลือร่วมสรุปงาน โดยที่บางส่วนได้เดินทางกลับถิ่นฐานของตนด้วยใจที่อึดเอิบที่ได้มาร่วมรับรู้วิญญาณของศิษย์เก่าฯ ด้วยกัน แม้เวลาจะผ่านไปแต่สายใยของสัมมาสิกษายังคงเหมือนเดิม

...ความเป็นพี่เป็นน้องต้องบังเกิดภราดรเจ้าเลิศดีคือจุดหมาย พี่ห้วงน้องน้องห้วงพี่ไม่เสื่อมคลายต่างเชื้อสายอยู่ร่วมกันจงทำดี....

♥ ทิมข่าวศาลือ

▲ สัมภาษณ์ สมณะเดินดิน ดิกขวีโร

ชาวโสภรายปีภักดิ์ฉบับนี้ ท่านสมณะเดินดิน ดิกขวีโร ฝากข้อคิดจากงานมหาปวารณาครั้งที่ ๒๕ และ มีความคืบหน้าในการดำเนินงานชุมชนเศรษฐกิจพอเพียง ดังนี้ค่ะ

ท่านได้ข้อคิดอะไรในงานมหาปวารณาครั้งที่ ๒๕ ที่ผ่านมาคะ ?

๑. ก็ประทับใจในความเป็นผู้นำของสังคมไทย ในคำกล่าวขอโทษของนายกรัฐมนตรีต่อพี่น้องชาวไทย ซึ่งไม่ใช่วิสัยของคนที่มีศักดิ์ศรี มีอำนาจ มีวาสนา จะรู้สึกผิดแล้วกล่าวคำขอโทษ ขอยอมรับผิดชอบต่อหน้าประชาชน เป็นเรื่องที่แสดงถึงความอ่อนน้อมถ่อมตน ถึงความลดตัวลดตนของท่านอย่างยิ่งทีเดียว แล้วในงานนี้ตัวพ่อท่านเองก็ได้กล่าวคำหาโทษตัวเองเช่นเดียวกันเมื่อท่านอ่านรายงานที่สมณะบัณฑิตมาให้ฟัง ท่านก็กำหนดตัวเองว่าเซอร์ ได้เป็นเซอร์ถึงสองครั้งด้วยกันในช่วงทำวัตรเช้า ซึ่งท่านจะกำหนดคนที่จัดวรรคจัดตอนส่งมาให้ท่านอ่านไม่เรียบร้อยก็ได้ แต่ก็ได้เห็น**ธรรมชาติของคนที่เป็นผู้ใหญ่จะมองหากความผิดของตัวเองก่อน จะเห็นความผิดของตัวเองก่อนจะมีธรรมชาติที่จะไม่โยนความผิดไปให้คนอื่น**

ผู้นำควรมีธรรมชาติที่เห็นผิดในตนได้เร็วเห็นผิดที่คนอื่นช้า และเมื่อเราถูกใครติงเตือนมาก็ควรรับแก้ไขรับสำนึกผิดให้ได้มากกว่ารีบแก้ตัว ซึ่งคนดีชอบแก้ไข แต่คนจัญไรชอบแก้ตัว เรารับแก้ไขตัวเองให้ดีให้ถูกต้องได้มากเท่าไรก็เป็นบุญได้มากเท่านั้น ซึ่งพ่อท่านเองเคยบอกพวกเราไว้ว่า ไม่ควรปล่อยความชั่วไว้ที่ตัวเรา แม้แต่วินาทีเดียว

๒. ในงานนี้ก็ได้รับการบรรจุพระบรมสารีริกธาตุในพระพุทธรูปธรรมนิมิตพระพุทธรูปปางตรัสรู้ ในวันที ๗ พุทธศักราช เวลา ๗ โมงเช้า พ่อท่านก็พาพวกเราสวดมนต์ก่อนที่จะได้มีการบรรจุรูปองค์ไหนควรจะไปอยู่พุทธสถานไหน นอกจากนี้ท่านก็ยังให้มีผลึกที่เป็นสัญลักษณ์

หมายความว่า เป็นผลึกที่วางเปล่า ถ้าจับไม่ได้ก็ให้มีการลุ้นกันให้จับหมายเลขนั้นกันให้ได้ ซึ่งตรงนี้ก็จะมีผู้คิดใจเหมือนกันว่าพ่อท่านไม่นำเอาเกมมาเล่นในพิธีการอันศักดิ์สิทธิ์ แต่สุดท้ายพ่อท่านก็ได้เฉลยให้พวกเราฟังว่า ท่านไม่ต้องการให้กำหนด แม้แต่คำว่าพิธีกรรมท่านก็ไม่ต้องการให้พวกเรากำหนดหมายไว้ว่า เป็นพิธีการบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ ท่านให้เขียนในตารางงานไว้ว่าเป็นเพียงการบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ แม้แต่คำว่าพิธีท่านก็ไม่ให้กำหนดหมายกัน ให้มันเป็นธรรมชาติ และท่านให้มีผลึกที่เป็นสัญลักษณ์เพื่อวางไว้เพื่อให้คนได้ลุ้น ให้ได้สนุกสนานเข้าสู่ภาวะผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานกัน เพื่อถ่วงดุลไม่ให้ออกไปทางด้านเทวนิยมที่เน้นความขลัง ความศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งตรงนี้ก็ให้เห็นถึงศิลปะในการทำงานศาสนาที่จะต้องให้มันกลางๆ ไม่สุดโต่งสุดด้านไปตรงจุดใดจุดหนึ่ง จะเห็นได้ว่าการทำงานศาสนาตรงจุดนี้ ถ้าเราไม่ได้เป็นผู้ที่ปราศจากอคติแล้ว ก็จะทำให้ออกมาให้พอเหมาะพอดี ทำได้ยากมาก ให้ออกมาเป็นกลางๆ เป็นสัมมาไม่สุดโต่งไปด้านใดด้านหนึ่ง ก็ไม่ใช่จะทำได้ง่ายเลย ดังนั้นการทำงานศาสนาที่ดีที่สุดก็คือ การช่วยกันคิด และพยายามที่จะสงเคราะห์ความคิดกัน ไม่ยึดติด เอาให้ได้ตั้งใจของตน หรือสุดโต่งไปกับความคิดของตน นอกจากมันจะไม่ได้ผลงานที่ดีแล้ว ก็จะไม่มียุทธผลให้กับตนเองอีกด้วย เพราะสิ่งที่ได้ออกมาก็คือ ได้ตามใจตน จนอึดอัดขึ้นเรื่อยๆ เท่านั้นเอง

ความคืบหน้าของโครงการชุมชนนำร่องเศรษฐกิจพอเพียง ที่ ม.อุบลฯ มีความคืบหน้าอย่างไรบ้างคะ?

เสร็จจากงานมหาปวารณาวันที่ ๗ พ.ย. ที่ผ่านมา วันรุ่งขึ้นก็ได้มีชุมชนต่างๆ ๑๒ ชุมชน คน ๘๐ กว่าคนได้ไปลงดูพื้นที่กัน หลังจากนั้นก็มีรถไฟ รถแท็กซี่เข้าไปไถ่พื้นที่เพื่อไปจัดซื้อจัดแปลงจัดทางเดินเข้าให้สะดวก ในการทำกิจกรรมก็ดูว่าพลังไฟของพวกเราค่อนข้างที่จะเป็นความทุ่มเท ด้วยความศรัทธาอย่างเต็มที่ ทั้งๆ ที่ก็ได้มีเงินมีทุนอะไรสักอย่าง สู้กันด้วยใจ บางคนรถวิ่งจากปฐมโสภมาถึงบ้าน ๓ ทุ่ม ๔ ทุ่ม พอตีสองก็รีบตื่นวิ่งต่อมาที่ ม. อุบลฯ อีก

และที่เสียสละยิ่งไปกว่านั้นก็คือ เกษตรกรของเราที่ประสบผลสำเร็จแล้ว ก็

ย้ายครอบครัวกันมาเลย หลายครอบครัวทิ้งรายได้ที่ตนเองจะพึงได้ บางคนรายได้เดือนหนึ่งหมื่นสองหมื่น มาอยู่ในห้องทุ่งโล่งๆ ที่มีแต่หญ้าปล้อง หญ้าเหตุโศกปกคลุมพื้นที่อันว่างเปล่ามานานนับเป็นสิบๆ ปี ทั้งๆ ที่สวนตัวเองก็มีความอุดมสมบูรณ์ ชีวิตก็มีความสุข แต่เขาก็ทิ้งออกมาอย่างเรียกว่าใจจริงจริงๆ น่าจะเป็นข้อคิดให้กับพวกเราที่อยู่ในวัด สำหรับฐานอนุภากริกหรือฐานนักบวชที่เราค่อนข้างจะติดที่หรือเคลื่อนย้ายตัวไปไหนไม่ได้ น่าจะพิจารณากันอย่างสำคัญ

คิดว่าปีใหม่นี้ก็คงจะเป็นรูปร่างให้ญาติธรรมให้เห็นกัน ซึ่งในงานนี้พ่อท่านให้นโยบายสำคัญ ๒ ประการด้วยกัน สำหรับคนที่จะมาลงลุยที่ ม. อุบลฯ ครั้งนี้คือทุกคนจะต้องมาด้วยจิตสำนึก ด้วยความตั้งใจที่จะมาเป็นคน ๑. **อ่อนน้อม ถ่อมตน และ ๒. ตั้งจิตเป็นคนรับใช้** ถ้าใครผิดจากนโยบายสองข้อนี้แล้ว รับรองได้ว่าคนนั้นก็ทุกข์ทันที เพราะสนามสอบไล่ครั้งนี้ไม่ใช่ธรรมดาเป็นระดับมหาวิทยาลัย แต่ก่อนนี้พวกเราแต่ละชุมชนอยู่กันอย่าง "บวร" บ้านวัดโรงเรียนแต่ตอนนี้นัยกระดับขึ้นมาเป็น บ้าน วัด มหาวิทยาลัย หรือ "บวม" อย่างนั้นถ้าใครวางฟอร์มกร่างๆ เพราะที่ ม. อุบลฯ มีต้นกร่างอยู่เหมือนกัน ถ้าใครวางฟอร์มกร่างตามต้นกร่างที่ ม.อุบลฯ วางฟอร์มใหญ่ ทำตนเป็นเจ้าเป็นนาย คนนั้นก็จะมีสิทธิ์หัวสมองบวมหรือทุกข์มากกว่าคนอื่น แต่คนที่ตั้งจิตเป็นคนอ่อนน้อมถ่อมตน และเป็นคนรับใช้ก็รับรองว่าได้ว่าจะโกยบุญกันตลอด ๒๔ ชั่วโมง เพราะที่มาอยู่กันก็เป็นจอมยุทธ์เก่งๆ สุดยอดฝีมือทั้งนั้นของชาวโสภ ก็จะได้เกิดการสังเคราะห์ แลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้ซึ่งกันและกัน

สำหรับผู้ที่คิดว่าจะมาหาเงินหาทองหารายได้ที่โครงการใหม่นี้ ก็คิดว่าอยากให้ชะลอดูทิศทางตลาดเสียก่อน เพราะคิดว่าไม่ง่ายทีเดียว ขนาดที่ชุมชนหลักๆ ที่คนทุกคนทำงานฟรี และมีพวกถือศีลแปด กินข้าวมือสองมือเป็นหลัก เป็นกำลังส่วนใหญ่ แต่ละชุมชนยังกระเบียดกระเสียวสวัสดิการอะไรก็ยังไม่อุดมสมบูรณ์ ขนาดมีนักบวชเป็นแกนนำด้วยซ้ำไป แต่ที่นี้ชุมชนใหม่ๆ ยังไม่มีอะไรเลย มีแต่ทุ่งหญ้าเปล่าๆ ต้องลงทุนลงแรงเป็นส่วนใหญ่ก็คิดว่าคงไม่ง่ายทีเดียว ถ้าใครคิดว่ามีวิถีชีวิตที่เป็นเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ข้างนอกสุขสบายดีอยู่แล้วอยากจะทำร่วมเป็นพลัง เพื่อกระตุ้นต่อศาสนาต่อพระมหากรุณาธิคุณของเจ้าคุณ

เลย ถ้าต้องการมาร่วมเป็นพลังซึ่งกันและกัน

ของฝากญาติธรรมในปลายเดือนนี้คืออะไรคะ?

ในงานมหาปวารณาที่ผ่านมาพ่อท่านบอกว่า ถ้าคนเราเจออุปสรรคหรือพลอยมันต้องรีบชวนขวยวิงเข้าใส่ชนิดมือไม้สั่นทีเดียวเลยใช้ไหม แต่ทำไมเมื่อพวกเราเจอโลกุตระ สุดยอดสมบัติของพระพุทธเจ้าที่ทิ้งไว้ให้พวกเรา ทำไมเราไม่ทุ่มเทชีวิตเข้าไป ทำไมไม่ทุ่มเทชีวิตเพื่อที่จะเอากิเลสออกจากเราให้ได้

ในงานนี้พ่อท่านถึงให้โสภไว้อย่างสำคัญว่า **"คนทำชั่วได้ยิ่งกว่าสัตว์ เพราะศึกษาได้มากกว่าสัตว์ แต่ไม่ลดกิเลส"**

จริงๆ ทุกวันนี้ พวกเราเองก็ไม่ใช่ว่าจะไม่ทุ่มเท เป็นแต่เพียงว่าทุ่มเทกันอย่างไรเท่านั้นเอง บางคนก็ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน ยินดีต่อการฟังเทศน์ฟังธรรม มีการเจริญในธรรมอย่างมากทีเดียว ยิ่งได้ฟังจิตในจิตฟังวิชา ๘ ก็ยิ่งซาบซึ้งประทับใจ แต่พอมีคนมาทวงใจทำให้สะดุดในการฟังธรรมก็โมโหขึ้นมาทันที อันนี้ก็แค่แยะตรงที่ว่าตอนกิเลสออกมาเราให้กิเลสมันชี้นำของการชีวิตเรา

หรือบางคนก็ตั้งใจทำงานอย่างสุดชีวิต แต่พอมีคนมาขัดใจก็กลายเป็นเรื่องใหญ่โต พร้อมทั้งจะอาละวาด ฟาดฟันใส่คนที่เข้ามาขัดขวางทันที ซึ่งตรงนี้ก็ชี้ให้เห็นว่า คนนี้ทำชั่วหรือเลวได้ยิ่งกว่าสัตว์ เพราะศึกษามาก รู้ดีได้มากกว่า แต่เอาเข้าจริงๆ กลับไม่ยอมลดกิเลส

ดังนั้นแม้เราจะรู้มากก็ตามที ถ้าเป็นประเภทรู้แล้ว "หละ" แต่ไม่เป็นประเภทรู้แล้ว "ละ" รู้มากมามาก็เป็นความรู้ที่เพิ่มอวิชชาให้กับตนเองได้มากไปอีก หรือจะทำงานมากมายก็ตามที แต่ไม่ได้ทำให้อัตตาของตัวเองเล็กลงน้อยลง ไม่ได้รู้เท่าทันอัตตาของตนเอง มีแต่จะเอาให้ได้ตั้งใจตัว สมใจตัว งานที่ทุ่มเทไปมากมายนั้น ก็ไม่ได้ทำให้เราลดกิเลสแต่อย่างใด ก็จะทำให้เราดกร่างหลุดออกไปจากหมูกุ่มได้

ดังนั้นโสภที่พ่อท่านให้ปีนี้จึงเป็นโสภที่สำคัญที่เราจะต้องนำมาทบทวนกันอย่างยิ่งว่า เราฟังธรรมที่ดี ทุ่มเทชีวิตให้กับศาสนาก็ดี มันเข้าเป้าเข้าหลักของมรรค ๘ เข้าหลักของโพธิปักขิยธรรม ๓๗ หรือไม่ ถ้ามันไม่เป็นไปตามหลักการนี้ มันก็ไม่ได้เป็นการทำงานให้ศาสนา แต่เป็นการทำงานให้กับอัตตาของตัวเองอย่างยิ่ง.

ทีมข่าวพิเศษ

ปลูกกระแส 'คนดี คิดดี สังคมดี'

เป็นที่รู้กันว่าปี ๒๕๔๘ นี้ รัฐบาลได้ประกาศให้เป็น "ปีส่งเสริมคุณค่าวัฒนธรรมไทย" หลายหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ต่างก็จัดกิจกรรมเพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดดังกล่าว เช่นเดียวกับโครงการ "คนดี คิดดี สังคมดี" ซึ่งทางกระทรวงวัฒนธรรม (วธ.) ร่วมกับกองทัพบก ได้จัดขึ้นเพื่อปลูกจิตสำนึกให้คนไทยศรัทธาในการทำความดี และธรรมาภิบาลให้คนไทยเห็นคุณค่าของคนดี และความคิดดีๆ เพื่อสร้างสังคมที่ดี โดยเน้นแนวคิดหลัก ๓ ประการคือ ความกตัญญู ความพอเพียง และความสามัคคี ซึ่งเป็นเรื่องที่สอดคล้องกับสภาวะปัจจุบันของสังคม

ละครเรื่อง "อยู่กับก๋ง" บทประพันธ์ของ **หยก บูรพา** ที่กำลังออกอากาศหลังข่าวภาคค่ำ วันเสาร์ อาทิตย์ ทางสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง ๕ ขณะนี้ เป็นกิจกรรมแรก จากแนวคิดของโครงการนี้ พร้อมปลูกกระแส "คนดีอยู่ที่ไหน" ผ่านสื่อต่างๆ ตั้งแต่เดือนเมษายน ที่ผ่านมา ขณะนี้ วธ. สานต่อแนวคิด "คนดี คิดดี สังคมดี"

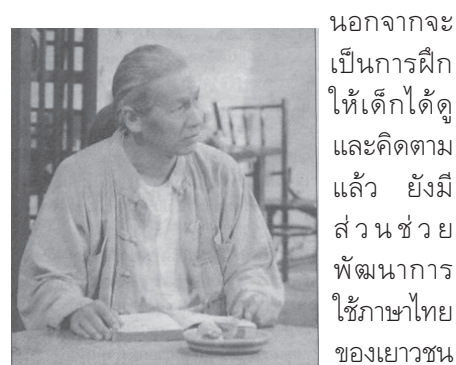

ด้วยการจัดกิจกรรมประกวดเรียงความ "ข้อคิดจากละคร" เรื่องอยู่กับก๋ง และค้นหาคนดีตัวแทนตัวละครเอกของเรื่องชื่อ หยก "หาหยกในโรงเรียน" นั่นเอง

นางอุไรวรรณ เทียนทอง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมกล่าวว่า โครงการนี้มุ่งปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนในสังคม โดยเฉพาะเด็ก และเยาวชนไทย ผู้เป็นอนาคตของชาติ ให้สำนึกถึงความเป็นคนดี คิดดี เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีแก่สังคม รวมทั้งช่วยสร้างกระแสการเป็นคนดี คิดดี รู้จักสร้างสรรค์ความคิดใหม่ๆ ในสามทาง คือ กตัญญู พอเพียง สามัคคี เพื่อประโยชน์ต่อบ้านเมืองในอนาคต

"คนดีในบ้านเมืองนี้ ยังมีอีกมาก แต่คนดีอายุ ไม่กล้าแสดงออก ขณะที่คนชั่วก็หน้าด้านเหลือเกิน กระทรวงวัฒนธรรมจะต้องเดินหน้า สร้างคนดีต่อไป และป่าวประกาศการทำความดีให้สังคมไทยได้รับรู้ เมื่อถึงวันหนึ่งสิ่งชั่วร้ายก็จะหมดไป พร้อมกับคนดีได้รับการยกย่องเชิดชู" รมว. วัฒนธรรมกล่าว

สำหรับกิจกรรมประกวดเรียงความ และมอบทุนการศึกษาให้แก่ **ฉัตร ภิญญา** **ณ มหาสารคาม** ผู้ดำเนินโครงการจากบริษัท ทุแสนส์ จำกัด ซึ่งอำนวยการสร้างละคร "อยู่กับก๋ง" อธิบายว่า การประกวดเรียงความเรื่อง "คนดี คิดดี มีอยู่ใกล้ตัว" เป็นการให้นักเรียนในชั้น ป. ๕ และ ป.๖ ได้นำข้อคิดที่ได้ชมในละครแต่ละตอนมาเขียนเป็นเรียงความ ส่งเข้าประกวดรับรางวัล

นอกจากจะเป็นการฝึกให้เด็กได้ดู และคิดตามแล้ว ยังมี ส่วน ช่วย พัฒนาการ ใช้ภาษาไทย ของเยาวชน

ให้ดีขึ้น โดยมีอาจารย์ **สุนีย์ สินธุเดชะ** และ อาจารย์ **ลิลลี่ กิจมาโนชญ์ โรจนทรัพย์** เป็น คณะกรรมการตัดสิน

ฉัตร กล่าวอีกว่า อีกกิจกรรมเป็นการให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียน ในกิจกรรม "หาหยกในโรงเรียน" เป็นการค้นหาเยาวชนที่เรียนอยู่ชั้นประถมปีที่ ๔-๖ ทั้งชายและหญิง ๑๐ คน จากทุกภาคของประเทศ ที่มีความคิด นิสัย และบุคลิกสอดคล้องกับตัวละครหยก คือ เป็นเด็กดี ขยัน ซื่อสัตย์ กตัญญูรู้คุณ มีน้ำใจ และเสียสละ สมควรเป็นแบบอย่าง ที่ดีของเด็กไทย เพื่อมอบทุนการศึกษาและโล่เกียรติยศ โดยมี **นายมนตรี สินธุวิชัย** สว.สมุทรสงคราม และนายจรังษพงษ์ สุรัสวดี พิธีกร และ

ดาราชื่อดังเป็นคณะกรรมการตัดสิน นอกจากนี้ ยังมีการผลิตสื่อเผยแพร่ที่เข้าถึงเยาวชนโดยง่าย อาทิ "อยู่กับก๋ง" ฉบับการ์ตูน หนังสือ "คำคม...คนดี" ตีพิมพ์ และวีซีดีละคร "อยู่กับก๋ง" เพื่อเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตและส่งเสริมแนวคิด "ความกตัญญู ความพอเพียง และความสามัคคี" **สุรพล พิทยากุล** เจ้าของนามปากกา

"พลข่าวสด" กล่าวถึงพ็อดเกตบุ๊ก "อยู่กับก๋ง" ฉบับการ์ตูนสี่สี มี ๑๕๐ หน้า ว่าในการจัดทำได้รวมนักเขียนการ์ตูนฝีมือดีของไทยกว่า ๒๐ คน ทุกคนได้อ่านเรื่อง "อยู่กับก๋ง" ก่อนเขียน แต่ละคนจะเขียนกันคนละบท ทำให้มีมุมมองที่แตกต่างกันไป คนอ่านจะไม่รู้สึกเบื่อหน่าย ที่สำคัญใช้ลายเส้นของการ์ตูนไทย เราหวังว่าการ์ตูนฉบับนี้ จะเป็นแบบอย่างการ์ตูนไทยในอนาคต เพื่อให้คนรุ่นใหม่ใช้เป็นแบบอย่าง ขณะเดียวกันก็ใช้ด้านกระแสการ์ตูนญี่ปุ่นครองตลาด

"หนังสือเรื่อง อยู่กับก๋ง "เด็กๆใช้ อ่านเป็นหนังสือนอกเวลาเรียน พวกเราฝันว่าการ์ตูนฉบับนี้ จะได้เข้าไปวางบนชั้นหนังสือในห้องสมุดของโรงเรียนทุกแห่งทั่วประเทศ เพราะเนื้อหาดี สอดแทรกความคิดดี และเข้าใจง่าย ช่วยส่งเสริมการอ่าน อยากฝากให้ภาครัฐส่งเสริม และสนับสนุนแนวคิดนี้ด้วย"การ์ตูนนิสต์ กล่าวในท้ายที่สุด (จาก น.ส.พ. ไทยโพสต์ ฉบับ ๓๑ พ.ค.-มิ.ย. ๒๕๔๘)

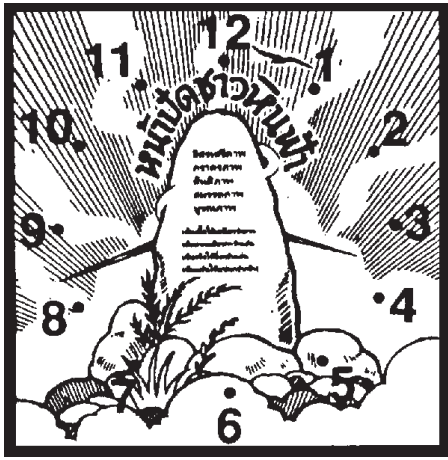
❖ **จากหน้า ๑๒**
"พนักงานทำความสะอาดของเราได้รับคำชมจากลูกค้าว่าทำความสะอาดได้ดีมาก และหลายๆครั้งลูกค้าที่มาใช้บริการขอถ่ายรูปร่วมกับพนักงานทำความสะอาดและนับเป็นขวัญกำลังใจให้พนักงานทุกคนทำงานอย่างเต็มที่และอยู่กับเรามาตั้งแต่เริ่มต้น" ชัยรัตน์อธิบาย
มาถึงส้วมสถานที่ราชการ ซึ่งได้รับรางวัลเช่นกัน อย่าง "ส้วมสายน้ำเกลือ" ที่กองพันเสนารักษ์ที่ ๑ กองพลที่ ๑ รักษาพระองค์ จ.ลพบุรี
สุนันท์ รักไกร นายทหารฝ่ายส่วนกำลังบำรุง เล่าว่า ส้วมสายน้ำเกลือของกองพันฯ นั้น มุ่งเน้นไปที่การรักษาสิ่งแวดล้อมและช่วยลดปริมาณการใช้สารเคมีโดยใช้สารEM ปล่อยผ่านสายน้ำเกลือไป

ยังโลปัสสาวะเพื่อช่วยให้การบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยสู่ธรรมชาติ
ทั้งนี้ กองพันฯมีการใช้ส้วมในลักษณะดังกล่าวมาประมาณ ๔-๕ ปีแล้ว ซึ่งผลที่เห็นได้ชัดๆ คือ ช่วยให้ส้วมไม่มีกลิ่น ส้วมเต็มช้า ประหยัดพลังงาน และที่สำคัญคือประหยัดเงินด้วยเนื่องจากสามารถที่จะผลิตสาร EM ได้เองด้วย
นอกจากนั้นยังมี "ส้วมพูดได้" ของสถานีน้ำมันบางจาก-พหลโยธิน ๓๘ ซึ่งมีการใช้เทคโนโลยีให้สามารถพูดได้อัตโนมัติ โดยทุกครั้งที่มีผู้ใช้บริการเดินผ่านประตูทางเข้าห้องน้ำชายหรือหญิง จะมีข้อความเสียงประกอบเพลงดังขึ้นทุกครั้งว่า "ขอบคุณค่ะที่เข้ามาใช้บริการห้องน้ำในปั้มบางจาก โปรดช่วยกันรักษาความสะอาดและล้างมือทุกครั้งหลังจากที่ท่านเข้ามาใช้บริการ ด้วยความ

ห่วงใยจากกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข และบริษัทบางจาก" เพื่อเป็นการกระตุ้นจิตสำนึกด้านความสะอาดให้แก่ผู้ใช้ยังมีสีสัน
ขณะเดียวกันโดดเด่นเป็นพิเศษด้วยเครื่องพ่นหมอกที่นำมาใช้ในการสร้างม่านหมอกไอน้ำหน้าห้องน้ำด้วยละอองขนาดเล็ก ๕ ไมครอน (ขนาดเล็กกว่าเส้นผม ๑๐ เท่า) ซึ่งนอกจากจะช่วยเพิ่มบรรยากาศ ช่วยลดความร้อนได้ ๕-๑๐ องศาเซลเซียสแล้ว ยังสามารถสร้างความสดชื่น และสร้างเสน่ห์แก่ผู้ใช้บริการเดินผ่านไปมาหน้าห้องน้ำรวมทั้งผู้พบเห็นอีกด้วย
นอกจากส้วมที่ยกตัวอย่างมาข้างต้นแล้วยังมีอีกหลายส้วมที่ได้รับรางวัลชนะเลิศซึ่งก็มีความน่าสนใจไม่แพ้กัน ได้แก่ ส้วมของตลาดอุดมสุข กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี ส้วมของบริษัท สามดาวปีโตรเลียม จำกัด

ถนนสาย ๔ เพชรเกษม จ.ชุมพร ส้วมโรงเรียนสันติธรรมวิทยาคม จ.ยโสธร ส้วมเทศบาลนครอุดรธานี จ.อุดรธานี ส้วมสำนักงานเขตสะพานสูง กทม. ส้วมที่ว่าการอำเภออัมย์ อ.สอง จ.แพร่ ส้วมโรงพยาบาลกรุงเทพ จันทบุรี จ.จันทบุรี และโรงพยาบาลปราสาท จ.สุรินทร์ ส้วมวัดท่ากร่อง จ.พระนครศรีอยุธยา ส้วมท่าอากาศยานนานาชาติ อุดรธานี ส้วมสถานีขนส่งผู้โดยสารจังหวัดร้อยเอ็ด จ.ร้อยเอ็ด และส้วมสวนสาธารณะ กทม.
อย่างไรก็ตาม นอกจากส้วมต่างๆ ที่ได้รับรางวัลแล้ว ภายในงาน มีนิทรรศการเกี่ยวกับส้วมอื่นๆ ที่น่าสนใจมาจัดแสดงอีกมากมาย...แต่ละแห่งมีที่เด็ดอย่างไรต้องไปหาชมกันเองเอง

เจริญธรรม สำนักคิด พบกัน นสพ.ข่าวโศก ฉบับที่ ๒๕๑ (๓๑๓) ปีกษ์หลัง พุศศิกายน ๒๕๔๙

สำหรับข่าวในรอบปีกษ์นี้มีดังนี้

ร่วมสร้างชุมชนเศรษฐกิจพอเพียง...การ

จับเคลื่อนชุมชนเศรษฐกิจพอเพียงที่ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เป็นอีกเหตุการณ์ดีๆ ที่ทำให้ชาวโศกได้รวมน้ำใจกันเป็นหนึ่ง ในงานมหاپวารณามีทั้งการประชุมทั้งองค์รวม ในบ่ายวันที่ ๖ พ.ย. ประชุมย่อยพูดคุยในแต่ละค่าย และในคืนวันเดียวกัน มีการประชุมของคนที่ลงพื้นที่ ณ หอประชุมชาวบ้าน บรรยากาศที่ประชุมมีไฟ มีกำลังใจที่จะร่วมกันทำงานนี้ โดยแต่ละค่ายหน้ากระเป๋ามีหนึ่งมาลงพื้นที่ทำงาน ซึ่งการดำเนินงานในครั้งนี้ทำเป็นนิทรรศการมีชีวิต เพื่อร่วมงานเกษตรแห่งชาติ ในเดือนมีนาคม โดยจะมีองค์กรใหญ่ เช่น ซีพี มอนซานโด ร่วมจัดนิทรรศการด้วย จึงหวังได้ข่าวว่าเป็นนิทรรศการคนละฝากของถนน งานนี้จึงหวังคิดว่า คงเป็นการประชันกันระหว่างข้างกับมดแน่ๆ ฮะ...

หลังงานมหاپวารณาส่งคืนวันที่ ๗ พ.ย.แยกย้ายกลับชุมชนของตน กระบวนการทำงานชุมชนเศรษฐกิจพอเพียงได้นัดหมายลงพื้นที่กันในวันเสาร์ที่ ๘ พ.ย. ที่บ้านพักอริการบดิน มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มีพี่น้องจำนวนหนึ่งไปปักหลักบุกเบิกรออยู่ จึงหวังเห็นความมหัศจรรย์ของความพร้อมเพรียงของพลังมดฮะ... ในวันนี้มีสมณะไปฉันอาหาร ๔ รูป คือ สมณะเดินดิน ดิกขวิโร,สมณะผืนฟ้า อนุตตโร,สมณะดองแท้ วินยธโร และสมณะฝนธรรม พุทธกโธ มีฆราวาสจาก ๑๓ ชุมชนคือ สันตโศก,ศิริษะโศก,ศรีโคตรบูรณ,หินผา ฟ้าน้ำ,สิมาโศก,ภูผาฟ้าน้ำ,ภูพานโศก,ร้อยเอ็ดโศก,เลไลย์โศก,สวนสาส์น,ดินหนองแดนเหนือ,สาโลโศก และราชธานีโศก จำนวนประมาณ ๘๐ คน ลงสำรวจพื้นที่และวางแผนปฏิบัติงานร่วมกัน บรรยากาศเต็มไปด้วยความเป็นที่เป็นนื่อง อบอุ่น แม้ว่าจะเดินสำรวจพื้นที่ท่ามกลางแดดเปรี้ยงๆ ตอนเที่ยงวัน

ในวันที่ ๘ พ.ย.ชาวปฐมโศก นำทีมโดยสมณะนาไท อิสสรชโน และคุณหนึ่งแก่นบุญรอด คณะกรรมการเดินทางมาสมทบ ในวันนี้นำการเจรจาจัดสรรพื้นที่ เกิดความลงตัวชัดเจนยิ่งขึ้น คนที่ไฟแรงที่จึงหวังต้องยกนิ้วให้ คือ ผู้ใหญ่บ้านศิริษะโศก ป้าอ้อย (ดินแก้ว) ในวันที่ ๘ พ.ย.มาเจรจากันแม้จะยังไม่รู้ข้อสรุปใดๆ แต่ด้วยหัวใจเศรษฐกิจพอเพียง นำพริกมาปลูกใกล้ๆ บ้านพักเพื่อการ

พึ่งตนเองก่อน ช่วยกันปลูกจนค่าจึงเดินทางกลับ และอีกคนจากที่ทำเวลาเป็นบุญจริงๆ คือคุณแรงพัก (ลุงชมภู สวนสาส์น) ในวันที่ ๘ พ.ย.พอได้ความชัดเจนเรื่องพื้นที่ ก็ขอพวงจากหมู่บ้านแถบนั้นขนางเข้าพื้นที่ทันทีด้วยหัวใจที่มีแต่ให้ของแต่ละคน ทำให้เกิดสิ่งที่ดีในสังคม จึงหวังขออนุโมทนาบุญด้วยนะฮะ สาธุ สาธุ...จืดๆ ❖

นำทิ้ง...ก็จะไม่ทิ้งยังงั้นได้ฮะ เพราะพอพ่อท่านพูดถึงโครงการเศรษฐกิจพอเพียง ที่ม.อุบลฯ ขอความร่วมมือมาทางเรา เพื่อถวายเป็นพระราชกุศล พ่อท่านก็ประกาศเชิญชวนพวกเราที่พร้อมเข้าร่วมโครงการ ซึ่งจะได้เป็นแบบอย่างที่ดีในสังคม ปรากฏว่าตอนนี้มีมาสมัครอย่างน้อย ๓ ครอบครัวแล้ว ฮะ คิดดูแล้วกันเสียสละถึงขั้นรื้อบ้านมาปลูกในที่ใหม่กันเลย จะไม่ทิ้งจึงหวังดีได้อย่างไร เพราะการย้ายครอบครัวหรือย้ายบ้าน ไม่ใช่เรื่องง่ายเลยนะฮะ เหมือนนักบวชที่ละทิ้งสิ่งต่างๆ ออกบวช นี่ก็ถือว่า เป็นการบวชอีกแบบหนึ่งในยุคโลกาภิวัตน์นะฮะ อ้อ! ที่นำทิ้งอีกเรื่องก็คือ ร่วมงานชักพระพุทธรูปหินทรายของค้ำใหญ่ที่สุดในโลก นำทิ้งใหม่ฮะ นือโศกก็มีประเพณีการชักพระกะเขาเหมือนกัน แต่เป็นแบบเราๆ ใครอยากร่วมบุญ ก็เชิญได้ที่บ้านราชฯ เมืองเรือในวันที่ ๒๔ ธ.ค.นี้ฮะ ฮะ...จืดๆ ❖

เพิ่มพลัง...แม้จะห่างไกล หรือห่างเหินไปนานแสนนาน ไกลแสนไกล แต่พอมึงานคืนสู่เหย้าชาวพุทธธรรม ศิษย์เก่าหลายคนก็มาร่วมงาน หลายคนพาครอบครัวจูงลูกจูงหลาน มาเพื่อสัมผัสบรรยากาศเก่าๆ ที่เคยมาวัดสมัยเด็กๆ เช่นวันแรกผู้ปกครองก็ทำกัวยเตี๋ยวดำหน้าเจดีย์ต้อนรับ หลายคนบอกร้านข้างนอกหลายร้านยังสู้ไม่ได้ ที่ศิษย์เก่าฯ ต่างประทับใจมากคือ พ่อท่านลงมาทักทายและแจกรางวัลภาพ ๓ ภาพ แม้สุขภาพทางคอกจะไม่ปกติ เพราะพ่อท่านไออย่างแรง

พ่อท่านจับรายชื่อผู้ได้รางวัลภาพที่จะมอบให้ ปรากฏว่า อดีตครูพุทธธรรมได้ไป ๒ คน ส่วนศิษย์เก่าพุทธธรรมที่ได้กลายเป็น “เหนือไฟฝัน(หยก)” ศิษย์เก่าพุทธธรรมจากปฐมโศก หยกเล่าให้จึงหวังฟังว่า ปกติไม่ค่อยมีโชคทางด้านนี้ ก็เหนือความคาดฝันว่า พ่อท่านจะจับชื่อตัวเองขึ้นมา รางวัลที่ได้คงมอบให้ทางบ้านไว้เป็นที่ระลึก เพราะตัวเองอยู่วัดแล้ว จึงหวังรู้สึกประทับใจทุกท่านที่มาร่วมงานดีๆ เช่นนี้ สาธุ...จืดๆ ❖

ธรรมะบนกระดาน...เมื่อวันเสาร์ที่ ๑๔ ต.ค. ที่ผ่านมา มีตอนที่พ่อท่านได้เตือนทั้งนักบวชและฆราวาสในเรื่องการเก็บสะสมของ ส่วนกลางหอบหวงไว้เงินมีบุญแจเป็นพวงๆ พ่อท่านเปรยว่า กัดกัเตือนให้แล้ว ก็ไม่รู้ว่ายังงั้น พ่อท่านตอบท้ายว่า “บางทีโพธิสัตว์ก็หมดปัญญาเหมือนกัน” พูดแล้วก็หัวเราะ แต่คนฟังฟังแล้วอาจต้องคิดให้มาก ว่าตัวเราหลงคิดในกิเลสตนจนพระโพธิสัตว์ บอกว่าหมดปัญญา นั่นก็เห็นที่ต้องปฏิรูปตัวเองให้ถูกตัวกิเลส ไม่ปล่อยตัวเราให้เป็นบุคคลที่พระโพธิสัตว์บอกสอนไม่ได้แล้ว !!!...จืดๆ ❖

ข่าวแปลก...ข่าวแบบนี้น่าท่านอาจจะยังไม่เคยได้ฟังมาก่อนเลยก็ได้ โดยเฉพาะเรื่องขอทานใจบุญ เรื่องก็มีอยู่ว่า ในเทศกาลเจ ๕

บาท ที่หน้าพุทธสถานสันตโศก ขณะที่ญาติธรรมเราทำหน้าที่ขายคุปองอยู่นั้น ก็มีขอทานคนหนึ่งเดินเข้ามาแล้วพูดว่า “เงินเยอะจัง ขอมังลิ...”

ญาติธรรม : “อ้อ...เงินนี้ไม่ใช่เงินของดิฉัน เป็นเงินของวัด (พูดไปก็เอามือ ๒ ข้างกอบเงินไว้ กลัวถูกแย่งเพราะวางเงินไว้บนโต๊ะ)

ขอทาน : “งั้น ขอเงินของคุณก็ได้ มีไหม?”

ญาติธรรม : “ดิฉันทำงานให้วัดฟรี ไม่มีเงินเดือนฮะ”

ขอทาน : “ถ้างั้นฉันให้คุณก็แล้วกัน (พร้อมยื่นเงินให้ ๑ บาท)”

ญาติธรรม : งงๆ ก็เลยรีบฉีกคุปองให้แล้วบอกว่า “ให้ไปแลกอาหารทาน...”

หลังจากได้คุปอง ขอทานคนนั้นก็เอาคุปองไปแลกอาหาร คนขายอาหารก็ถามว่า “เอ๊ะ! เมื่อกี้ก็บอกว่า ไม่มีเงิน แล้วมีได้อย่างไร”

ขอทานก็คิดแป็บหนึ่ง แล้วก็เอาคุปองให้แล้วบอกว่า เขาทำบุญก็แล้วกัน ไม่เอาอาหารจากนั้นก็เดินออกไป

ท่านผู้อ่านอ่านแล้วรู้สึกอย่างไรบ้างฮะ?? ส่วนญาติธรรมที่ขายคุปอง เขารู้สึกบอกไม่ถูกว่า...ตัวเขาเองก็ตั้งใจจะให้ (เป็นผู้ให้เหมือนพ่อท่านสอน) แต่พอเห็นรูปธรรมว่า เขาเป็นขอทานก็กลัวว่า เขาจะมาแย่งเงิน จึงรีบกอบเงินไว้ แต่พอเขาเอาเงิน ๑ บาทให้ ก็รีบเอาคุปองให้เขาด้วยจิตที่รู้สึกตัวเองคิดผิดๆไป ยิ่งพอรู้ว่าขอทานไม่ทานอาหาร ก็ยิ่งรู้สึกว่า พวกเราควรทบทวนตัวเองถึงการให้จริงๆพอขายจบก็เช็คคุปองกับเงิน นับเท่าไรๆ ก็มีเงินเกินอยู่ ๑ บาท ไม่รู้ว่าเกินมาได้ยังไง คิดตั้งนานจึงได้รู้ว่า เป็นเงินของคนขอทานที่ให้นั่นเอง...เป็นหนึ่งในบาทจากหัวใจดวงที่บริสุทธิ์ สาธุ...จืดๆ ❖

นี่ก็อีกเรื่อง...ท่านสมณะ ๓ ท่าน นำโดยสมณะเลื่อนฟ้า ไปบิณฑบาตสายใต้เจอขอทานชื่อขนมมาใส่บาตร แม้สภาพเนื้อตัวจะมอมแมม แต่ขนมยังอุ้นๆ อยู่เลย ซึ่งท่านสมณะได้บอกกับจึงหวังว่า เป็นครั้งแรกในชีวิตที่มีขอทานมาใส่บาตรให้ รู้สึกประทับใจและพอสอบถามจึงรู้ว่า ขอทานเขาไปคุ้ยขยะขาย พอขายได้แล้วก็นำเงินไปซื้อขนมมาใส่บาตรเลย อาหารที่ใส่เขาก็หยิบออกมาจากถุงขยะแล้วใส่ให้ท่านโพธิสัตว์ ถวายท่านธรรมทาบฟ้า ๑ บาท ท่านจึงอนุโมทนา แล้วคืนเงินเขาไป หลังกลับจากบิณฑบาต ท่านก็มาดูของในบาตร เพื่อจะหาของที่ขอทานใส่ให้จะได้ฉันเพื่อให้เขาได้บุญเต็มที สาธุ...

อ่านแล้วท่านรู้สึกอย่างไรบ้างฮะ...ส่วนจึงหวังก็อยากใส่บาตรสมณะทุกวันขณะที่มีมือมีกำลัง มีโอกาส โดยทำงานวัด ทำอาหารถวายสมณะ เพื่อก่อนบุญไว้มากๆ จะได้ไม่เกิดมาจนจะหาเงินทำบุญก็แสนลำบาก แต่ก็อนุโมทนากับหัวใจอันบริสุทธิ์ที่ขอทานตั้งใจทำบุญนะฮะ และก็เป็นโอกาสบุญของเขาจริงๆ ในขณะที่คนที่เงินเยอะฮะ แต่ไม่มีโอกาสได้ทำบุญ เพราะหัวใจเขาปิดกั้นตัวเอง...แหม! คิดแล้วช่างน่าสงสารกว่าขอทานอีกนะฮะ

เรื่องนี้ทำให้จึงหวังได้ขอกิจจากขอทานใจบุญว่า คนเราอย่ามองกันแค่ภายนอก

เท่านั้นนะฮะ เพราะถ้าท่านสรุปใจคนเพียงภายนอก ท่านอาจจะผิดพลาดได้นะฮะ...จืดๆ ❖

พี่สวนโลก...จึงหวังได้มีโอกาสคุยกับคุณหมอฟ้ารัก ซึ่งเดินทางมาพร้อมกับกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนคราวกัจฉิมนต์ของท่านจันทเสฏฐโธ และได้มีโอกาสไปชมงานพี่สวนโลก จ.เชียงใหม่

จึงหวังดี...“พี่หมอไปงานพี่สวนโลกประทับใจอะไรบ้าง หรือมีอะไรดีๆ ในงานจะเล่าสู่กันฟังบ้างฮะ?”

ทพ.ฟ้ารัก...“โอ้โฮ! มีเยอะเลย ถ้ามีเวลาอยากคุยทั้งเดือนเลย”

จึงหวังดี...“แล้วไปวันเดียวได้คุยอะไรบ้างฮะ?”

ทพ.ฟ้ารัก...“ได้คุยอยู่ ๒ ประเทศคือ ภูฏาน และประเทศไทย”

จึงหวังดี...“ไปดูสวนของภูฏานเขาจัดอย่างไร ทำไมไม่ดูนานจัง”

ทพ.ฟ้ารัก...“เขาจัดซุ้มได้ดีนะ ด้านหน้าเป็นพระพุทธรูป ๓ องค์ องค์ตรงกลางเหมือนของไทย อีกองค์เป็นตักม้อ(ปัญญา) และอีกองค์เป็นแบบอินเดีย (เจโต)”

จึงหวังดีได้ยินดังนั้น ก็คิดสงสัยตามประสาเข้าข้างประเทศไทยว่า แบบไทยคงเป็นทั้งปัญญาและเจโต สมบูรณ์แบบกระมัง จึงหวังดี...“แล้วเขาสื่ออะไรอีกฮะ”

ทพ.ฟ้ารัก...“พอเข้าไปในซุ้มก็มีนา มีรารน้ำใส่ไหลเป็นธรรมชาติ และมีเจดีย์เล็กๆ ให้คนได้กราบ มีรูปจุดอยู่หน้าเจดีย์แล้วควันรูปก็จะลอยลอดเจดีย์ขึ้นไป”

จึงหวังดี...“เอ! เขาสื่ออะไรฮะ”

ทพ.ฟ้ารัก...“เขาคงสื่อให้เห็นถึงว่า เขากราบไหว้หรือบูชาธรรมชาติที่ช่วยให้เขามีชีวิตที่สมบูรณ์ และเขาไม่ใช่เทคโนโลยีเลย แต่ก่อนเข้าไปในนาหรือธรรมชาติที่เขาจัดจะมีกำแพงเหมือนเมืองปิด ก่อนเข้าสู่เมืองเขาก็ต้องผ่านพระพุทธรูปก่อน เขาคงสื่อให้เห็นว่าเมืองเขาเปิดเหมือนกันแต่เปิดรับเฉพาะคนดีมีคุณธรรมเท่านั้นฮะ”

จึงหวังดี...“แล้วของไทยเราละฮะ มีอะไรน่าสนใจ?”

ทพ.ฟ้ารัก...“ก็ไปดูหอคำหลวง ซึ่งจัดได้อลังการ สวยงามมาก ไปดูเองนะ”

แหม! จึงหวังดีฟังแล้วก็ชักอยากมีไฟไปดูงานกับเขาบ้างฮะแล้ว แต่ถ้าใครอยู่ทางอีสานมาดูงานนี้คงลำบาก ก็ไปดูพี่สวนลาวได้นะฮะ เขาวาน่าทิ้งกว่า ใครอยากรู้ว่าอยู่บริเวณไหนให้ไปถามสิขมาตุกล้าข้ามฝันได้นะฮะ...จืดๆ ❖

► **usnāssā**

น.ส.กฤษณา กิตติเวช อายุ ๑๖ ปี เสียชีวิตด้วยโรคหัวใจวาย เมื่อวันที่ ๒๓ พ.ย.๒๕๔๘ ฌาปนกิจศพที่วัดนวลจันทร์ กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ ๒๘ พ.ย.๒๕๔๘

► **กตัตถธรรม-คำสอนประจำฉบับ**

ผู้ที่ได้ตัดขาดกับพระอาริยะเพียงหนึ่งครั้งนั้น

ได้บุญยิ่งกว่าผู้ตัดขาดกับพระที่ไม่ใช่อาริยะร้อยครั้ง

ดังนั้นการ “ตัดขาด” จึงควรใช้ “ปัญญา”

(๓๐ พ.ย.๒๕๔๘)

(จากหนังสือโศกธรรม สมณะโพธิรักษ์ หน้า ๑๓)

พบกันใหม่ฉบับหน้า

จำลองยื่นหนังสือขอชะลอทวายบนดิน

ส่งสภาหลังปีไท

หนึ่งน้อย ทวยเติมเต็มด้วยแก่น แน่นเป็น

ข่าวโศก

ฉบับที่ ๒๙๑(๓๑๓) ปักยี่หลัง พฤษจิกายน ๒๕๕๕

“มหาจำลอง”ยื่นหนังสือถึง นายกฯชะลอนักกฎหมายทวายบนดินเข้าสภา

เมื่อวันที่ ๒๒ พ.ย.ที่ผ่านมา ที่ทำเนียบรัฐบาล พล.ต.จำลอง ศรีเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยื่นหนังสือถึง พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรีผ่านศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ ทำเนียบรัฐบาล เพื่อขอให้ชะลอการเสนอร่างแก้ไข พ.ร.บ.สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล พ.ศ. ๒๕๕๗ เกี่ยวกับทวายบนดิน ออกไปอีก ๑ เดือน

พล.ต.จำลอง กล่าวว่า รัฐบาลควรรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ไม่ใช่รวบรัดเพราะ คณะรัฐมนตรีเห็นชอบให้แก้ไขเมื่อวันที่ ๒๑ พ.ย. และให้รีบนำเข้าสู่อการพิจารณาของ สภาผู้แทนราษฎรโดยเร็ว และรีบทำให้เสร็จเพื่อให้ทันการออกสลากกินแบ่งรัฐบาล งวดวันที่ ๓๐ ธ.ค. เป็นการรวบรัดเกินไป ควรชะลอเวลาออกไปก่อน ถ้านำเข้าสภาหลังวันที่ ๑ ม.ค.ปีหน้า ก็ยังมีเวลาพอ

“รัฐบาลมีเรื่องเร่งด่วนที่จะต้องทำมากกว่านี้ มีเรื่องคอขาดบาดตายต้องทำ ที่อ้างไว้ ๔ ข้อ ในการปฏิรูปการปกครอง ยังไม่ได้ทำอะไรที่มีความชัดเจน ซึ่งสำคัญกว่าเรื่องนี้มาก และผ่านมา ๒ เดือนแล้ว เรื่องนี้สำคัญแค่ไหน สำคัญถึงจะต้องเร่งรัดอย่างนี้ไม่ได้” พล.ต.จำลอง กล่าว

▲ **ด้าน พ.ร.บ. :** พล.ต.จำลอง ศรีเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แห่งชาติและประธานมูลนิธิกองทุนธรรม เดินทางมายื่นหนังสือแก่นายกรัฐมนตรี โดยมีจุลยุทธ ธีรภักดิ์ พลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นผู้รับเรื่อง เพื่อขอให้ชะลอการเสนอร่างแก้ไข พ.ร.บ.สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล เนื่องจากไม่ใช่เรื่องเร่งด่วนแต่เป็นเรื่องใหญ่ต้องแก้ไขหลักการ

(นสพ.โพสต์ทูเดย์ ๒๓ พ.ย.๒๕๕๕)

สัมผัส ‘สุดยอด...สามไทย’

ในงานประชุมสัมมนาโลก พ.ศ. ๒๕๕๕ (World Toilet Expo and Forum ๒๐๐๖:Bangkok) ระหว่างวันที่ ๑๖-๑๘ พฤศจิกายนนี้ ที่อิมแพค เมืองทองธานี มี

“สุดยอด...สาม” มาจัดแสดงมากมาย แต่ที่น่าสนใจก็คือ ในงานนี้มีสุดยอด ส้วมของประเทศไทยมาจัดแสดงจำลองเอาไว้ให้ชมด้วย -

เริ่มจาก “สามในอ้อมกอดธรรมชาติ” ของพงษ์ศักดิ์ ฉิ่งสุวรรณโรจน์ เจ้าของ “สวนนายดำ” แชมป์ส้วมสุดยอดประเภทแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่ จ.ชุมพร

พงษ์ศักดิ์ซึ่งเป็นหนึ่งในทูตด้านสุขาภิบาลส้วมด้วย (Toilet Ambassador) เล่าว่า แนวคิดในการพัฒนาส้วมนั้น เป็นผลมาจากการท่องเที่ยวเดินทางในต่างประเทศ ทำให้ได้พบเห็นส้วมแบบต่างๆ ที่น่าสนใจ ขณะที่เมื่อหันกลับมาดูส้วมในเมืองไทยก็พบว่ามีปัญหาพอสมควร ดังนั้นจึงเกิดประกายความคิดที่จะนำสิ่งต่างๆ ที่ได้พบเห็นมาพัฒนาใช้กับส้วมไทย

ทั้งนี้ ประเด็นสำคัญในการพัฒนาส้วม นั้นเห็นว่ามันจำเป็นต้องเป็นส้วมที่ใช้วัสดุอย่างดี แต่แน่นอนส้วมที่เหมาะสมกับสังคมไทย

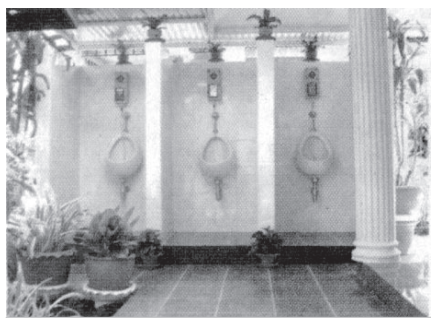
สำหรับการพัฒนาส้วมในอ้อมกอดธรรมชาติ พงษ์ศักดิ์บอกว่าได้แนวคิดจาก ส้วมในสมัยโบราณที่นิยมไป “ฟุง” ท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติ ซึ่งเมืองไทยมีต้นไม้ ดอกไม้หลายหลากชนิดที่ให้กลิ่นหอม และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการกำจัดกลิ่นที่ไม่พึงประสงค์ในห้องส้วม ทั้งเข้า สาย บ่าย เทียง เรียกว่าสามารถนำภูมิปัญญาไทยเกี่ยวกับเรื่องนี้มาใช้ได้เป็นอย่างดี

“ถ้าห้องน้ำสะอาดคนก็ไม่กล้าที่จะทำสกปรก แต่หากห้องน้ำสกปรกก็ยิ่งจะสกปรกไปกันใหญ่ อย่างห้องน้ำของผมเรียกได้ว่า แทะจะปูเสื่อนอนได้เลย ห้องน้ำเมื่อสะอาดแล้วก็ดูง่าย แม้วันๆ หนึ่งจะมีผู้เข้าใช้บริการไม่ต่ำกว่า ๒๐๐ คน มีห้องน้ำ ๒๐ ห้อง แต่ใช้คนดูแลความสะอาดเพียง ๓ คน”

พงษ์ศักดิ์บอกอีกว่า นอกจากนี้ส้วมในอ้อมกอดธรรมชาติยังคำนึงถึงการประหยัดพลังงานด้วย ดังนั้นจึงไม่ใช้ไฟฟ้า หากแต่ใช้แผ่นกระจกใสทำเป็นหลังคา ทำให้แสงสว่างส่องทั่วถึง ขณะเดียวกันการออกแบบก็พิจารณาถึงเรื่องทิศทางลมด้วยเพื่อช่วยให้อากาศในห้องน้ำสามารถไหลเวียนได้ดีและระบายอากาศได้โดยไม่ต้องติดตั้งเครื่องระบายอากาศ อีกทั้งมีเสียงน้ำตกไหลกลบ

ส้วมในอ้อมกอดธรรมชาติ

▲ ส้วมสายน้ำเกลือ

▲ ส้วมตำนานปา

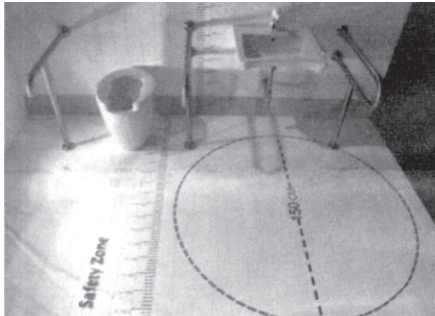
เสียงการทำธุระให้ขับถ่ายอย่างสบายใจ เรียกว่าเป็นสุขาที่เข้าไปแล้วมีความสุข

นอกจากนี้ยังอำนวยความสะดวกให้ทั้งเด็ก หญิงตั้งครรภ์ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ โดยทุกห้องมีการติดตั้งปุ่มฉุกเฉินให้บริการด้วย

ส่วน “ส้วมตำนานปา” ของ **ชัยรัตน์ ไตรรัตนจรัสพร** ที่ได้รับรางวัลส้วมสุดยอดประเภทร้านอาหารจากจังหวัดระยอง เล่าว่า ใดๆ ในร้านอาหารก็ดูดี แต่ถ้าเข้าห้องน้ำแล้วสกปรก อาจทำให้รู้สึกประทับใจอาหารไม่อร่อย จึงได้นำความคิดนี้มาพัฒนาห้องน้ำให้เป็นจุดเด่นของร้านอาหารเพื่อให้ลูกค้าประทับใจ

จุดเด่นของห้องน้ำของเราจะเน้นวัสดุอุปกรณ์การออกแบบให้สอดคล้องกับธรรมชาติ เพื่อง่ายต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและความสะอาด ไม่เว้นแม้แต่ในเรื่องของอุปกรณ์และน้ำยาที่ใช้ในการดูแลและเน้นการใช้วัสดุชีวภาพ (EM) โดยจะไม่ใช้สารเคมี”

ที่สำคัญห้องน้ำสะอาดยังส่งผลให้ปัจจุบันมีลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการอีกด้วย กล่าวคือสำหรับวันธรรมดาจะมีประมาณ ๕๐๐-๖๐๐ คนต่อวัน ถ้าเป็นวันเสาร์-อาทิตย์จะมีประมาณ ๕,๐๐๐-๖,๐๐๐ คนต่อวัน และถ้าช่วงเทศกาลหยุดต่อเนื่องจะมีมากถึง ๗,๐๐๐-๘,๐๐๐ คนต่อวัน

▲ ส่วนหนึ่งของส้วมรูปแบบต่างๆ ทั้งส้วมยุคใหม่ล่าสุดและยุคโบราณที่นำมาจัดแสดง